Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL III, NR. 25, 2005 PREȚ: 50 BANI (5000 LEI VECHI)

Incompatibilii

Funcționari publici din cadrul primăriei și a regiilor subordonate consiliului local rod ciolanul de la asociațiile de proprietari. Lista incompatibililor o găsiți în

Pag. 3

Cavalerii Tristei Figuri

Lăutarii

Țigani, mizerie și chirpici. Puradeii mișună în furnicarul rromilor de pe malul râului Geoagiu. Dezbrăcați, desculți și mânjiți de țărână. Casele lor îți stârnesc, deopotrivă, repulsie și milă. Însă, dincolo de aparența lumii a treia, a tribalilor, descoperi universul lor. Al muzicanților, al lăutarilor, al petrecăreților. Nu există nimeni care să nu fi cântat la vreun instrument. Talentul este transmis din tată în fiu. Cântă și acum la nunți, au cântat și acum zeci de ani.

Pag. 8

Dezvăluiri

Aproape 200 de miliarde de lei s-au scurs pe Apa Sâmbetei ca urmare a balamucului creat de înființarea Centrul de Perfecționare și Control tehnic-operativ al Serviciului de Telecomunicații Speciale (STS) de la Vața. Statul a băgat peste 160 de miliarde de lei pentru organizarea șantierului și a mai cheltuit alte 16 miliarde de lei pentru demolarea barăcilor și ecologizarea terenului, în primăvara acestui an.

Pag. 5

În fiecare an, la începutul lui septembrie, municipiul Brad îmbracă haină de sărbătoare, când pentru trei zile se desfășoară "Zilele municipiului Brad" ce au ajuns în acest an la cea de-a IV-a ediție. Cu ocazia acestor manifestări, au avut loc lansări de carte, expoziții retrospectivă de fotografii, expoziții de carte și însemne miniere, întreceri sportive, discoteci în aer liber și foc de artificii...

Pag. 4

Războiul organismelor modificate genetic

Pag. 2

Cu părintele Teofil despre Arsenie Boca

"Nu toți cei din lume se prăpădesc, nici toți cei din mănăstire se mântuiesc. Teologie pot face și păgânii, ea se face cu inima și nu cu mintea. Nu toți cei care îmbracă haina călugărească se numesc călugări, mulți dintre aceștia sunt umerașe pentru haine. Pentru a fi un preot bun, trebuie să ai înțelegere pentru neputința omenească. În mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă"

Pag. 15

România un cal troian în Europa

Războiul organismelor modificate genetic

Mai puțin de doi ani despart România de Uniunea Europeană. Miza e mare, nu doar pentru poporul român. În aprigul război economic contemporan, mijloacele nu mai contează. Alături de alte țări est-europene, ex-comuniste, România riscă, din mai multe privințe, să devină pentru Europa occidentală un adevărat cal troian.

Vidul legislativ pune România la mijloc

Cultivarea organismelor modificate genetic (OMG) a făcut deja istorie în Romania. În lipsa unei legislații corespunzătoare, deja din 1998, în țară au început să fie implantate în forță asemenea culturi agricole. De vidul legislativ au profitat marii producători mondiali de OMG, în special cei americani, ce au ajuns să aibă deja monopolul în România.

Între 1998 și 2000 firmele americane din domeniu au început să testeze la noi semințele transgenice. Târziu, abia din anul 2000, au fost adoptate și în România normative ce încercau să regleze producția și comercializarea OMG. Însă, rezultatul cert al lipsurilor și întârzierilor în reglementarea problemelor economice și agricole de acest fel a rămas introducerea masivă în țară a unei serii de hibrizi de soia, porumb sau cartofi. Și asta fără ca măcar să fi fost necesare elementare precizări ale producătorilor cu privire la alterările genetice practicate. Drept con-secință, acum România a ajuns să fie privită de către Europa occidentală ca o ciudată specie de cal troian american pentru comerțul cu OMG pe continent. Disputa dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană au prins din nou la mijloc România. Alături însă, e adevărat, și de alte țări din est.

Tehnologia OMG, o nouă revoluție agricolă?

Prin modificare genetică, o tehnologie încă în dezvoltare și cercetare, gene individuale pot fi copiate și transferate într-un alt organism viu. Această tehnologie schimbă pur și simplu structura genetică a unui organism, înlăturându-i sau adăugându-i caracteristici specifice. Rezultatul scontat: îmbunătățirea rezistenței la bolile cauzate de insecte sau viruși, creșterea toleranței la erbicide sau condiții vitrege de climă.

Tehnologia, revoluționară desigur, are însă criticii săi. Aceștia sunt de părere că organismele transgenice afectează sănătatea oamenilor, putând conduce la reacții alergice din partea consumatorilor sau la trans-formarea nedorită a unor factori patogeni, cărora le poate determina rezistența la unele medicamente, cum ar fi antibioticele. Criticii acuză insuficienta testare a efectelor pe care asemenea organisme transgenice, introduse în alimentația umană, le pot avea. De asemenea, promotorii OMG sunt acuzați de riscul scăpării de sub control asupra efectelor pe care transgenetica le poate produce asupra mediului înconjurător.

Susținătorii organismelor modi-ficate genetic promovează tehnologia pentru a mări productivitatea terenurilor cultivate. Ei spun că astfel se diminuează costurile de producție, se reduce nivelul de substanțe chimice folosite. Beneficii? "Ajutăm milioane de oameni înfometați din întreaga lume", spun ei.

Globalizare-comunism!?

Identificarea comunismului cu capitalismul multinațional ține de o logică greu de acceptat pentru un locuitor al unui stat fost comunist, împins la sărăcie și disperare. Unica salvare pare să vină din partea marilor investitori, trusturi-mamut, care să aducă dacă nu prosperitate, măcar supraviețuire. Dar ce mai poate rămâne în picioare, când militanți anti-globalizare, de notorietate mondială, vin și spun: "Pros-peritatea promisă este o himeră!"

"Globalizarea este un proiect ideologic asemănător comunismului", declara, la Timișoara, în urmă cu mai bine de un an, José Bové, liderul mișcării alter-mondializare din Franța. "Și unul și celălalt promit oamenilor fericirea - fără a ține cont de voința populației și de realitățile posibile - și îi persecută pe cei care o refuză. Ambele discursuri sunt totalitare. Iar cei ce beneficiază de pe urma procesului nu sunt alții decât tot cei privilegiați, ca și într-o dictatură comunistă. Doar că privilegiații de acum sunt acționarii trusturilor mul-tinaționale."

Personalitate controversată și extrem de mediatizată în Franța și în lume, José Bové este exponentul confederației sindicatelor agricultorilor francezi care protestează împotriva globalizării economiei și comerțului mondial. Și-a cucerit notorietatea în cursul anului 1999, când a condus o acțiune a agricultorilor și producătorilor de brânzeturi din regiunea Languedoc, îndreptată împotriva a ceea ce alter-mondialiștii numesc "dictatura multi-naționalelor". Acțiunea s-a materializat prin demolarea unui restaurant "McDonald's", aflat în con-strucție într-o localitate din sudul Franței. Intervenția poliției s-a soldat, bineînțeles, cu arestarea și condamnarea lui José Bové la câteva luni de închisoare. Mișcarea alter-globalizare, care caută alternative la creșterea influenței multi-naționalelor, are ca dată simbolică de început data Summit-ului de la Seattle, din 1999.

Țăran vs. Genetician: "Nu dorim ca pământul nostru să fie prețul de șters pe jos al laboratoarelor"

În primăvara acestui an, Franța a fost din nou în centrul atenției. În această țară există 4.500 de persoane care militează activ împotriva OMG-urilor și care practică sistematic distrugerea culturilor transgenice. În 14 august 2004 ei au reușit neutralizarea a 70 la sută din parcelele OMG din Franța, cu mâinile goale, sub supravegherea elicop-terelor jandarmeriei și fără nici un incident. Totul s-a soldat însă cu un răsunător proces. Ultima înfățișare, pe data de 13 aprilie a.c., a fost o nouă ocazie ce nu a putut fi ratată de militanți.

Cum să transformi un proces într-un mare teatru mediatic și popular? Nimic mai simplu. Toată floarea „verzilor" a fost prezentă pe străzile Orléansului. Mai multe sute de manifestanți au sosit cu autocarele din regiunile limitrofe pentru a reclama opoziția lor în fața utilizării organismelor modificate genetic în culturile agricole. Cu ocazia procesului celor 44 de « cosași » care au distrus 3 hectare de porumb transgenic în 14 august anul trecut în apropiere de Orléans a avut loc un adevarat forum alternativ, cu manifestații și dezbateri publice în aer liber.

De ce o asemenea acțiune? "Suntem în fața unui fapt împlinit, al unui secret cu care toată lumea e deja la curent, a absenței unei dezbateri democratice", răspunde un militant ecologist. "Nu dorim ca pământul țăranului francez să fie transformat în preș de șters pe jos al laboratoarelor", spunea José Bové în martie 2003. Iată de unde acest curent puternic de "neascultare civică" și distrugere a cultu-rilor transgenice.

Nesubordonare civică în Franța, tăcere în România

La mijlocul acestei luni, la Orléans s-a judecat procesul a 44 de persoane citate pentru acțiuni de genul celor amintite mai sus. Lor li s-au alăturat încă 43 de voluntari care doreau să compare în fața tribunalului. Dar Tribunalul din Orléans nu a acceptat audierea celor 40 de solidari. În plus, a decis amânarea judecării celorlalți 44 de inculpați pentru octombrie 2005. Acuzația: degradarea gravă a bunului public desfășurată în colectiv. Lupta condusă de José Bové nu este nici pe departe terminată. El spune că, împreună cu adepții săi, va continua să militeze pentru prezervarea fondului genetic și combaterea proliferării culturilor transgenice, chiar și cu metode de nesubordonare civică. În urmă cu trei ani, în Romania, semințe de soia modificate genetic au provocat distrugerea unor culturi întinse, de sute de hectare. Astfel de accidente au mai avut loc și în alte țări care acceptă culturi OMG. În țara noastă însă accidentul a fost ținut, până nu demult, sub tăcere.

Cartofii de Covasna, « cobaii » transgeneticii

Conform studiilor în domeniu, se cunoaște că în Romania există mai multe companii internaționale care cultivă plante modificate genetic. Ele se găsesc incluse pe piață ca ingrediente în diferite alimente procesate. Primele soiuri de astfel de plante au fost testate în rețeaua Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor, în 1997-1998, când oficial s-a înregistrat un nou tip de soia și unul de cartof superior. În prezent, peste 35.000 de hectare de pământ sunt cultivate cu astfel de plante, deși Comisia Europeană se opune creșterii și vânzării acestor produse.

Săptămâna trecută, organizația internațională Greenpeace semnala faptul că în România, mai exact în județul Covasna, la Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cartof din Târgu Secuiesc, au fost descoperite culturi de cartofi modificați genetic, pe o suprafață de peste 3000 de metri pătrați. Deși ministerul de resort a negat cu vehemență existența unor astfel de culturi în România, se pare că cei de la Greenpeace nu pot fi duși ușor de nas : conform Agenției de presă Hotnews, asul din mâneca « verzilor » l-ar reprezenta o scrisoare emisă chiar de către Direcția Agricolă Covasna prin care aceștia recunosc fără echivoc existența unor astfel de culturi.

Conform aceleiași surse, un studiu asupra efectelor asupra organismului uman pe care îl are cartoful modificat genetic nu a fost publicat, deși el există. În schimb se cunoaște deja că a fost finalizat un studiu asupra efectelor consumului de soia modificată genetic. El arată, conform testelor de laborator, că un astfel de aliment poate provoca afecțiuni grave asupra ficatului.

Adina CREUGNY
Sorin ISTRATE
Foto: Adina CREUGNY

Ce spune José

Prezent la Timișoara, liderul mișcării alter-mondializare din Franța, José Bové, declara: "Luptăm pentru aceleași idealuri pentru care românii au luptat în Decembrie 1989. Luptăm împotriva unei noi dictaturi, aceea a companiilor multinaționale. Luptăm, în ultimă instanță, pentru a salva o planetă aflată într-un iminent pericol ecologic și umanitar. Iar principala entitate ce constituie ținta mișcării noastre este Organizația Mondială a Comerțului. Aceasta poartă vina pentru dezastrele ecologice și umanitare pe care le trăim". Cu același prilej el își întărea crezul spunând că un om devine cu adevărat cetățean abia atunci când reînvață să spună NU.

- Ați vizitat Timișoara, în România, anul trecut. Ați discutat cu sindicatele și partidele politice. Care sunt impresiile dumneavoastră în raport cu țările din estul Europei?
- Este încă foarte dificil. Cred că populația nu realizează încă ce înseamnă organismele modificate genetic.
- Știți, în țările confruntate cu probleme, venirea unor companii precum Coca Cola sau McDonald's este văzută ca un mare progres spre prosperitate...
- Nu este decât o iluzie. Nu făcându-ne sclavii altora vom deveni mai prosperi.

(Declarații în exclusivitate, consemnate în timpul manifestațiilor de protest de la Orleans)

Angajaţii Primăriei Deva rod ciolanul de la asociaţiile de proprietari

Incompatibilii

Mai mult de zece la sută dintre asociaţiile de proprietari din Deva sunt controlate de actualii sau foştii colegi de birou ai preşedinţilor şi administratorilor de asociaţie, angajaţi ai primăriei sau Apaprod. Modificările repetate a organigramei Primăriei Deva i-a purtat dintr-un birou în altul sau i-a scos la pensie. Solidaritatea de breaslă face ca, la fiecare control, vechii colegi să fie scoşi basma curată, în ciuda plângerilor primite pe adresa municipalităţii de la locatarii nemulţumiţi.

Zeci de asociaţii de proprietari din Deva au încăput pe mâinile angajaţilor regiilor de gospodărire locală sau judeţenă, sau chiar a funcţionarilor din cadrul primăriei. Directorii Calor şi Apaprod consideră că funcţiile pe care le deţin simultan nu cad sub incidenţa legii funcţionarului public, din punctul de vedere a conflictului de interese. Directorii de regii se bazează pe situaţia similară a 15 asociaţii de proprietari, care au în frunte, ca preşedinţi sau administratori, angajaţi ai SC Salubritate SA Deva. Firma este însă privatizată, iar preşedinţii de asociaţii nu mai au statut de funcţionari publici.

Lupii paznici la oi

În ultimii cinci ani, s-a încercat intrarea în legalitate doar de două ori, prin circulare interne. Prima decizie de acest fel i-a aparţinut, în 2001, fostului director al Serviciului Public Locato, Ioan Dorin Pisoiu. Acesta le-a cerut subordonaţilor săi să renunţe la funcţiile pe care le deţineau în cadrul asociaţiilor de proprietari, de preşedinţi sau administratori de asociaţie. După înlocuirea acestuia cu Cornel Medrea, aceştia au revenit treptat pe vechile posturi. Mai întâi cei care mai aveau câteva luni până la pensie, apoi membri ai familiilor angajaţilor Locato, iar la sfârşit chiar angajaţii mai tineri din regia subordonată consiliului local.

Cea de-a doua încercare de a elimina pilele şi nepotismele vine din partea actualului director al Apaprod, Victor Arion. Acesta urmează să le ceară, la rândul său, tuturor angajaţilor Apaserv şi Apaprod să-şi depună demisia din funcţia de administrator sau preşedinte de asociaţie. Cu totul altfel stau însă lucrurile în cazul funcţionarilor publici din cadrul Primăriei Deva. Şase asociaţii de proprietari sunt conduse de angajaţi ai Primăriei cu atribuţii de control. Lucia Iordache (din cadrul Serviciului Public Local de Asistenţă Socială, Biroul de Fond Locativ, Îndrumare şi Control a Asociaţiilor de Proprietari) deţine funcţii de conducere în cadrul asociaţiilor de proprietari nr. 53, 86 şi 194. Aurora Poenar, membră a Corpului de Control al Primarului deţine de asemenea funcţii de conducere în cadrul asociaţiilor de proprietari nr. 51, 208 şi 136. Recordul este deţinut de Monica Alexa, angajată a Apaprod, cu şapte asociaţii de proprietari, urmată îndeaproape de Raluca Brânduşesc, cu şase asociaţii şi de Mihaela Petrică, având funcţii de conducere în cinci asociaţii de proprietari.

Mai şmecheri decât şefu'

Locatarii "păstoriţi" de funcţionarii publici şi angajaţii regiilor nu au nici un interes să facă public conflictul de interese. Asociaţiile conduse de aceştia înregistrează pierderi la căldură sau apă caldă mai mici decât asociaţiile similare care şi-au ales atât administratorul cât şi preşedintele din rândul locatarilor.

Deşi angajaţii Apaprod, (societate care a preluat cea mai mare a personalului şi patrimoniului Apaserv Deva sunt în continuare "mieii care sug de la două oi", şefii lor au avut de suferit din cauza conflictului de interese. Cornel Medrea a fost demis de trei ori (şi repus ulterior în funcţie) de către Consiliul Local Deva, din cauza dublei calităţi, de consilier local şi director al Apaserv. Săptămâni întregi regia deveană a fost condusă de doi directori generali, de la PSD şi respectiv UDMR, care nu şi-au recunoscut reciproc această calitate.

Petru POPOVICI

Lista asociaţiilor de proprietari la care actuali sau foşti angajaţi ai regiilor de gospodărire locală sau funcţionari ai Primăriei Deva ocupă funcţii de conducere

1 .Asociaţia de proprietari nr. 3 Mihaela Petrică, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
2. Asociaţia de proprietari nr.15 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
3. Asociaţia de proprietari nr. 24 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
4. Asociaţia de proprietari nr. 30 Brânduşesc Raluca, angajat Calor Deva
5. Asociaţia de proprietari nr. 49 Mihaela Petrică, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
6. Asociaţia de proprietari nr. 51 Aurora Poenar, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
7. Asociaţia de proprietari nr. 53 Lucia Iordache, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
8. Asociaţia de proprietari nr. 65 Elena Hăncilă, angajat Apaprod
9. Asociaţia de proprietari nr. 71 Daniela Oprean, angajat Serviciul Public de Întreţinere şi Gospodărire Municipală (SPIGM)
10. Asociaţia de proprietari nr. 80 Mihaela Petrică, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
11. Asociaţia de proprietari nr. 86 Lucia Iordache, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
12. Asociaţia de proprietari nr. 95 Daniela Oprean, angajat SPIGM
13. Asociaţia de proprietari nr. 112 Elena Budău, angajat Calor Deva
14. Asociaţia de proprietari nr. 117 Monica Alexa, angajat Apaprod
15. Asociaţia de proprietari nr. 126 Brânduşesc Raluca, angajat Calor Deva
16. Asociaţia de proprietari nr. 127 Elena Budău, angajat Calor Deva
17. Asociaţia de proprietari nr. 129 Brânduşesc Raluca, angajat Calor Deva
18. Asociaţia de proprietari nr. 130 Elena Budău, angajat Calor Deva
19. Asociaţia de proprietari nr. 131 Daniela Oprean, angajat SPIGM
20. Asociaţia de proprietari nr. 132 Monica Alexa, angajat Apaprod
21. Asociaţia de proprietari nr. 134 Monica Alexa, angajat Apaprod ,
22. Asociaţia de proprietari nr. 135 Monica Alexa, angajat Apaprod
23. Asociaţia de proprietari nr. 136 Aurora Poenar, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
24. Asociaţia de proprietari nr. 147 Monica Alexa, angajat Apaprod
25. Asociaţia de proprietari nr. 164 Daniela Oprean, angajat SPIGM
26. Asociaţia de proprietari nr. 156 Iuliana Braha, angajat Apaprod
27. Asociaţia de proprietari nr. 171 Brânduşesc Raluca, angajat Calor Deva
28. Asociaţia de proprietari nr. 184 Elena Hăncilă, angajat Apaprod
29. Asociaţia de proprietari nr. 194 Lucia Iordache, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
30. Asociaţia de proprietari nr. 206 Constantin Prăştean, , funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
31. Asociaţia de proprietari nr. 208 Aurora Poenar, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
32. Asociaţia de proprietari nr. 212 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
33. Asociaţia de proprietari nr. 227 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
34. Asociaţia de proprietari nr. 239 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
35. Asociaţia de proprietari nr. 240 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
36. Asociaţia de proprietari nr. 246 Mirela Varga, angajat Calor Deva
37. Asociaţia de proprietari nr. 251 Elena Hăncilă, angajat Apaprod
38. Asociaţia de proprietari nr. 253 Daniela Oprean, angajat SPIGM
39. Asociaţia de proprietari nr. 272 Elena Hăncilă, angajat Apaprod
40. Asociaţia de proprietari nr. 271 Cornelia Cincan, angajat Apaprod
41. Asociaţia de proprietari nr. 281 Elena Hăncilă, angajat Apaprod
42. Asociaţia de proprietari nr. 283 Cornelia Cincan, angajat Apaprod
43. Asociaţia de proprietari nr. 295 Mihaela Patrică, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
44. Asociaţia de proprietari nr. 302 Cărmăzan Marinela, angajat Calor Deva
45. Asociaţia de proprietari nr. 344 Mihaela Patrică, funcţionar în cadrul Consiliului Local Deva
46. Asociaţia de proprietari nr. 349 Brânduşesc Raluca, angajat Calor Deva
47. Asociaţia de proprietari nr. 350 Brânduşesc Raluca, angajat Calor Deva
48. Asociaţia de proprietari nr. 364 Monica Alexa, angajat Apaprod
49. Asociaţia de proprietari nr. 365 Monica Alexa, angajat Apaprod

Brad - o altă lume pentru moți

Municipiul Brad, orașul cu istoria de aur. Unitate administrativă în care viețuiesc 16.845 de locuitori. De Brad țin satele Valea Brad, Tărățel, Mesteacăn, Potingani și Ruda Bradului, frumos așezate mai spre câmpie aproape de apele Crișului sau împrăștiate pe dealuri și văi.

Un primar nou o viață nouă

Odată cu venirea la cârma primăriei a lui Florin Cazacu, fost lider de sindicat la Exploatarea Minieră Barza, s-a schimbat și fața municipiului. Toți primarii care s-au perindat până în 2004 nu au prea făcut mare lucru. Lumea spune că de când este Cazacu primar și orașul arată altfel. În numai un an au fost finalizate lucrările de modernizare a Uzinei Termice Gura-Barza, s-a modernizat iluminatul public precum și electrificarea satului Potingani. Au mai fost reabilitate o parte din străzile municipiului Brad și drumurile de legătură cu unele sate, lucrări care au costat 7 miliarde lei. A mai fost promovat proiectul de reabilitare a drumului comunal Mesteacăn obținându-se o finanțare nerambursabilă de peste 2 miliarde lei, de la Fondul Român de Dezvoltare Socială, au fost amenajate o serie de spații verzi cu pavaje, copaci ornamentali precum și o fântână arteziană în Piațeta Statuii Lupei Capitoline și s-a decolmatat pe o porțiune de 500 metri pârâul Luncoi, evitându-se astfel pericolul inundațiilor și eliminarea potențialelor focare de infecție.

De asemenea, a fost modificată fațada primăriei, au fost achiziționate 5 calculatoare și a fost schimbată centrala telefonică prin înlocuirea acesteia cu una mai performantă. Tot în această perioadă, s-a înființat serviciul de evidență a populației, luând ființă și poliția comunitară a municipiului Brad; au fost demarate procedurile pentru înfrățirea instituțională cu orașul Oberviechtach din landul Bavaria, Germania pe baza HCL nr. 153/2004.

Protecția socială

Un număr de 144 de familii se află în ajutor social. Pentru acestea se cheltuiesc lunar peste 200 de milioane. De asemenea, a fost înființat centrul de zi și o cantină socială, folosindu-se o finanțare nerambursabilă în cadrul proiectului PHARE. Proiectul s-a derulat pe o perioadă de 18 luni, timp în care au fost înființate 17 locuri de muncă pe perioadă determinată. Cantina socială asigură 50 de mese gratuite pentru persoanele defavorizate.

Obiective în curs de executare... și probleme

Există și câteva probleme mai spinoase, cum ar fi acordarea unor locuințe sociale sau ANL pentru cetățeni, precum și oferta unor locuri de muncă. Municipiul Brad, are în prezent o rată a șomajului între 11-15%, iar facilitățile fiscale actuale nu pot suporta o astfel de ofertă.

Un prim obiectiv este derularea proiectului SAMTID de reabilitare a rețelei de alimentare cu apă potabilă, în valoare de un milion de euro, precum și repararea și pavarea trotuarelor și implementarea unui proiect de informatizare a primăriei, cu rețea de calcul proprie precum și realizarea unui info-chioșc, investiție realizată prin finanțare nerambursabilă PHARE, prin fondul de modernizare a administrației la nivel local în va-loare de 22.840 euro.

O altă problemă la fel de delicată este situația foarte grea de la S.C. Acvacalor SA care de-abia supraviețuiește datorită subvenției ce se reduce cu 25% anual, iar prețul gigacaloriei este într-o continuă creștere. În prezent noua centrală termică nu are asigurat combustibil decât pentru o lună de funcționare iar de la populație ar fi de încasat peste 15 miliarde lei.

Sărbători și festivaluri

În fiecare an, la începutul lui septembrie, municipiul Brad îmbracă haină de sărbătoare, când pentru trei zile se desfășoară "Zilele municipiului Brad" care au ajuns în acest an la cea de-a IV-a ediție. Cu ocazia acestor manifestări au avut loc lansări de carte, expoziții retrospectivă de fotografii, expoziții de carte și însemne miniere, întreceri sportive, discoteci în aer liber și foc de artificii. Cu această ocazie, una dintre cele mai mari acțiuni a fost dezvelirea monumentului latinității "Lupa Capitolina".

Locul acestui monument la Brad este legat și de faptul că romanii au lăsat moștenire arta meșteșugului exploatării zăcămintelor de aur, mărturie fiind renumitele galerii "Treptele romane" de la Ruda-Brad. Dar nu am putea trece mai departe înainte să amintim că tot, cu această ocazie a avut loc și acordarea titlului de cetățean de onoare, a cunoscutei cântărețe de muzică populară Maria Tudor, care, cu toate că s-a stabilit la Timișoara cântă Țara Moților de peste 40 de ani.

Festivalul național "a pornit de la inițiativa Mariei Tudor și Felician Fărcașiu" a ajuns la a XI-a ediție.

În acest an festivalul a avut fost împărțit în două: secțiunea 9-13 ani și secțiunea 15-30 ani. S-au prezentat 70 de concurenți, dintre care, la secțiunea copii din 26 prezenți au fost premiați opt, valoarea premiilor variind între un milion și trei milioane. La secțiunea adulți, din 37 participanți au fost premiați tot opt, aici valoarea premiilor fiind între două milioane și șase milioane de lei.

» **Stejărel IONESCU**

PREȘEDINTELE CONSILIULUI JUDEȚEAN HUNEDOARA MIRCEA IOAN MOLOȚ CONFIRMĂ

RĂZBOI CU ISPA NU SE FACE

Vehicularea unor variante inexacte privind stadiul de derulare al programului ISPA, în valoare de aproape 50 milioane de euro pentru județul Hunedoara, informații ce atrăgeau atenția că fondurile provenite din bugetul Uniunii Europene riscă să fie pierdute, a condus la o reacție fermă din partea autorităților hunedorene. La originea acestor informații pare a sta înțelegerea greșită și interpretarea eronată a unor declarații neoficiale, la această oră proiectul cu finanțare europeană fiind transmis în format electronic la Bruxelles. Potrivit celor declarate de președintele Consiliului Județean Hunedoara, Mircea Ioan Moloț, cele mai mari dificultăți în întocmirea vastei documentații necesare aplicației le-au întâmpinat specialiștii din cadrul ApaProd Deva care au primit sarcina să se ocupe de toate datele tehnice. O altă problemă majoră a constituit-o situația juridică a unor terenuri traversate de conductele de apă, problemă care a fost lămurită însă de primăriile hunedorene. În aceste condiții nu tocmai favorabile, președintele Consiliului Județean a exclus în mod categoric ideea ca documentația să nu fi fost bine întocmită, aceasta primind toate avizele necesare. Așadar, Comisia Europeană urmează să decidă soarta celei mai mari finanțări din istoria județului Hunedoara, următoarele etape urmând a fi aprobarea finanțării de execuție și întocmirea documentațiilor tehnice, semnarea memorandumului de finanțare, obținerea autorizației de construire și lansarea licitațiilor de execuție, demararea propriu-zisă a lucrărilor fiind preconizată a se produce la sfârșitul lunii august a anului 2006.

» **Ioan ALBU**

Lumea de azi

Director general	Redacția	TEHONREDACTARE
Daniel MARIȘ (0766.559.627)	Oana DAN, Mihaela PĂUNESCU, Mihai IONESCU, Lucian COSTA, Alexandru ROMAN	Robert CHIRODEA
Redactor Șef		Director difuzare
Marcel BOT		Stejărel IONESCU (0723.139.578)
Editor	Colaboratori permanenți	Director Marketing
Marius MACRA	Valeriu BUTULESCU, Dumitru HURUBĂ, Petru POPOVICI	Dan LAZĂR (0723.402.660)

Corespondență: CP 44, Oficiul Poștal 1, Deva
E-mail: lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipar executat la Imprimeriile "Grapho Tipex" Deva
ISSN 1543 7246

Gaură de miliarde pe firul direct

STS - un telefon erotic pentru buget

Aproape 200 de miliarde de lei s-au surs pe Apa Sâmbetei, ca urmare a balamucului creat de înfiinţarea Centrul de Perfecţionare şi Control tehnic-operativ al Serviciului de Telecomunicaţii Speciale (STS) de la Vaţa. Statul a băgat peste 160 de miliarde de lei pentru organizarea şantierului şi a mai cheltuit alte 16 miliarde de lei pentru demolarea barăcilor şi ecologizarea terenului, în primăvara acestui an. În luna august, şeful STS a oferit Consiliului Judeţean Hunedoara, cu titlu gratuit, ulimele active ce amintesc de o gaură de sute de miliarde de lei la bugetul de stat.

Cei care trag cu urechea

Serviciul de Telecomunicaţii Speciale (STS), format pe structurile Direcţiei Tehnice Operativea Securităţii, faimoasa TONOLA. Este o structură ce are în responasabilitate telecomunicaţiile guvernamentale (TO şi firul scurt), echipamentele de comunicaţii din organismele de conducere ale statului, întreţinerea şi secretizarea acestora.

Şi pe ei îi ascultă cineva

Modul în care au fost cheltuiţi banii alocaţi pentru programele de modernizare a STS, demarate încă din 1995, fosta conducere a unităţii a fost suspectată de grave ilegalităţi financiare de către Consiliul Suprem de Apărare a Ţării CSAT). Generalul Dorelu Ţărmurean, care ocupă, începând cu 1993, funcţia de director adjunct pe probleme economice la STS a fost personajul principal din această poveste. După investirea în funcţia de director a generalului Tudor Tănase, acesta a sesizat CSAT-ul în vederea efectuării unui control intern în baza unor rapoarte secrete ale serviciilor paralele (SRI şi UM 0962).

Ancheta viza elucidarea suspiciunilor de fraude financiare semnalate de serviciile secrete menţionate mai sus. Cea mai gravă acuzaţie era aceea că şefii de la STS ar fi cheltuit banii publici în folos personal. Astfel, importante sume de bani din cele alocate pentru trei proiecte de investiţii importante (noul sediu din Bucureşti al STS, Centrul de Perfecţionare şi Control tehnic-operativ de la Vaţa şi modernizarea sediilor judeţene ale STS) ar fi fost deturnate în alte scopuri. Existau informaţii că s-au făcut plăţi către firme favorizate la licitaţii, achiziţionări de imobile supraevaluate şi existenţa unor lucrări adiţionale care nu existau în proiectele iniţiale.

Ca la casa de nebuni

În urma acestui scandalul, Guvernul a renunţat, în septembrie 2001, la realizarea obiectivului LGV 2000 de la Vaţa de Jos. STS-ul a cumpărat teren şi un imobil (transformator de curent electric) în valoarede peste 8 miliarde lei. Pentru realizarea obietivului de la Vaţa s-a închiriat un teren pe o durată de cinci ani de la

sătenii din Basarabasa. Pe acest teren urma să se organizeze şantierul în vederea realizării obiectivului. S-au băgat zeci de tone de piatră pe câmpul, odată mănos, pentru ca şantierul să funcţioneze în bună regulă. Anul acesta s-au cheltuit de la buget câteva miliarde de lei pentru îndepărtarea bolovanilor. Alţi bani, altă distracţie... Deşi s-au făcut lucrări de ecologizare, încă a mai rămas un strat de bolovăniş, prin care iarba răzbate cu dificultate.

Vor mai trece ani mulţi până când terenul îşi va reveni din marea brambureală. De voie, de nevoie, localnicii au semnat că pământul le-a fost restituit în stare bună. S-au mulţumit cu faptul că, astfel, li se vor achita chiriile restante. Pentru organizarea şantierului s-au cheltuit peste 160 de miliarde de lei de la bugetul statului, iar pentru dezafectarea lui s-au mai scos din visteria statului alte 16 miliarde de lei. După toată vânzoleala, au mai rămas nişte grinzi de beton şi un buget mai sărac. Consiliul Judeţean se va alege cu un teren plin de scaieţi şi rugi de mure.

Marcel BOT

Deschide urechea bine...

Participarea Serviciului de Telecomunicaţii Speciale (STS) la sistemul de apărare al României se realizează prin activităţi specifice de un interes crescând, în actualele condiţii ale mediului internaţional. STS şi-a întocmit propria strategie de realizare a siguranţei naţionale, potrivit competenţelor stabilite de lege. Legistalaţia în vigoare, atât în domeniul apărării, cât şi cea referitoare la telecomunicaţii, prevede obligaţiile organelor de stat cu atribuţii de reglementare şi control, cât şi a operatorilor de telecomunicaţii din România, de a întreprinde, pe timp de pace, măsuri în vederea integrării şi utilizării reţelelor şi echipamentelor de telecomunicaţii cu cele destinate apărării, siguranţei naţionale şi ordinii publice, în cazul unor condiţii deosebite. Din punct de vedere tehnic-operaţional, la STS s-a dezvoltat infrastructura teritorială de comunicaţii, unitatăţile teritoriale fiind dotate cu echipamente şi posibilităţi de operare cu tehnologii operante, ceea ce au oferit posibilităţi sporite pentru a asigura protecţia radio şi telefonică şi a facilita legături complexe, servicii de calitate superioară tuturor beneficiarilor din sistemul de siguranţă naţională, apărare şi ordine publică.

La căminul Rempes a început evacuarea

Toamna se scutură chiriaşii

Primăria Deva a început evacuarea a 40 de familii din Căminul Rempes, de pe strada Titu Maiorescu, pentru că locatarii nu şi-au plătit cheltuielile de întreţinere, apă şi energie electrică. Majoritatea celor evacuaţi au avut de achitat facturi pentru energia electrică de 700 de kilowaţi, după ce în luna ianuarie fuseseră debranşaţi de la reţeaua de electicitate, pentru restanţe de aproximativ 100 de kilowaţi. Acţiunea în forţă declanşată de administraţia publică locală şi-a găsit deja susţinători şi critici printre vecinii locatarilor.

"Nu mi se pare normal să fim evacuaţi. Nu din prea mult bine am ajuns aici. Sunt un om bătrân, nu am cazier, nu am furat niciodată, iar nevasta mea este bolnavă. Nu pot fi pus în aceeaşi oală cu hoţii. Unii dintre ei vor rămâne în cămin", a declarat Aurel Gross, unul dintre locatarii căminului. Chiriaşii sunt priviţi cu simpatie de o parte dintre riveranii de pe strada Titu Maiorescu şi Strada Minerului, care au participat la marşul în urma căruia imobilul a fost declarat bloc social. Directorul Grupului Şcolar Grigore Moisil, Petru Cor, este, pe de altă parte, unul dintre cei care doresc evacuarea căminului: "Veniţi să vedeţi cum arată gardul care desparte liceul nostru de cămin. Am fost nevoiţi să ridicăm un gard de trei metri din tablă, pentru că în fiecare seară gardul de sârmă era tăiat şi oamenii intrau în curtea şcolii şi furau tot ce găseau. Era ca în balada Meşterului Manole: Ce construiam ziua era distrus noaptea", a declarat Petru Cor.

Scopul scuză mijloacele

Unul dintre motivele pentru care administraţia publică locală a decis evacuarea rău platnicilor este necesitatea ca primăria să găsească spaţii locative pentru tinerii căsătoriţi care au depus cereri la serviciile de specialitate. Încărcarea facturilor de electricitate şi obligarea debranşaţilor să plătească 600-700 de kilowaţi, fără a li se face dovada că au consumat efectiv aceată cantitate de curent electric, este doar un pretext. Primăria Deva a contractat amenajarea a 25 de camere în fostul cămin Rempes, prin mansardarea acestuia, şi a 14 noi camere într-un cămin de pe strada Hărăului. Viceprimarul Florin Oancea ne-a declarat că speră ca până la sfârşitul anului, tinerii căsătoriţi să se poată muta într-un imobil devastat din cartierul Micro 15, care va fi reamenajat tot pe cheltuiala administraţiei publice locale. Spaţiile puse la dispoziţie sunt însă insuficiente, în comparaţie cu numărul mare de cereri venite pe adresa primăriei.

Hoţie împărţită frăţeşte

Locatarii cu datorii mai mari de zece milioane de lei au ajuns în imposibilitatea de a-şi plăti restanţele la energia electrică facturată (deşi erau debranşaţi) din cauza unui complex de împrejurări. Nici unul dintre ei nu neagă existenţa racordărilor ilegale şi furtul de curent. Acest lucru este posibil din cauza unor lucrări de mântuială efectuate de firmele de construcţii, atunci când Primăria Deva a decis contorizarea blocului şi a palierelor. Este vorba despre montarea unei noi instalaţii electrice, contorizate, fără ca vechea reţea să fie total dezafectată. Camerele care au fost debranşate puteau să se racordeze la reţeaua electrică montată în paralel, fără ca acest consum să fie înregistrat. Locatarii evacuaţi nu au fost însă prinşi în flagrant furând curent. Mai mult decât atât, firma SC Impo Prod Construcţii, care efectuează lucrările de mansardare, este suspectată că ar fi consumat, de asemenea, energie electrică fără să o plătească. Potrivit adresei 51117, a Serviciului Public Local de Asistenţă Socială, firma care execută mansardarea "nu a folosit instalaţii electrice mari consumatoare de energie electrică". Cert este că, din noiembrie 2002 (dată la care se încheie contractul de execuţie a lucrărilor între primărie şi SC Impo Prod Construcţii), firma de construcţii nu a plătit decât o singură factură de energie electrică, în valoare de 2,5 milioane de lei. Aceasta este aferentă lunii ianuarie 2003, când se înregistrează (pe contorul general, nu pe contoarele de palier, "păcălite" de branşările ilegale) consumul maxim de energie electrică, în valoare de 132.117.591 lei.

Pentru comparaţie, precizăm că în aceeaşi lună, căminului de familişti de pe strada Hărăului i s-a facturat un consum de 9 milioane de lei, iar blocului 2A de pe strada Moţilor un consum de 6,8 milioane. Cheltuielile locatarilor din imobilul de pe strada Titu Maiorescu sunt de 13 ori mai mari, în condiţiile în car la începutul anului, 30 dintre familii fuseseră deja debranşate de la reţeaua de electricitate.

Bârna din ochiul primăriei

În vreme ce locatarii sunt evacuaţi, SC Impo Prod Construcţii nu este sancţionată în nici un fel. Potrivit SPLAS, contravaloarea energiei electrice încă neplătită de firma de construcţii urmează să fie achitată la o dată ulterioară. De asemenea, o parte dintre locatarii care au fost evacuaţi au avut de suferit ca urmare a lucrărilor de mansardare. "Sunt mulţumit că mansardarea a fost realizată, în mare parte. Am rămas, totuşi, cu igrasia şi mucegaiul. Mi-a intrat mirosul în haine", a declarat Aurel Gross. Potrivit articolului 8.8, alineatul 2 din contractul încheiat între Primăria Deva şi SC Impo Prod Construcţii SRL Deva, "Executantul va despăgubi achizitorul împotriva tuturor reclamaţiilor, acţiunilor în justiţie, daunelor interese, costurilor, taxelor şi cheltuielilor, indiferent de natura lor". Administraţia publică locală nu poate însă să întreprindă nimic în acest sens, pentru că primăria nu a putut asigura la timp fondurile pentru investiţia de mansardare. Potrivit SPLAS, "termenul de execuţie al lucrărilor a fost de 12 luni de la data intrării în vigoare a contractului, dar a fost amânat întrucât beneficiarul Consiliul Local al municipiului Deva nu a putut asigura în această perioadă fondurile necesare pentru planul de investiţii".

Consilierii locali nu au precizat în ce spaţii vor fi mutaţi locatarii din blocul social de pe strada Titu Maiorescu. Anul trecut, aceştia au fost arondaţi, pentru prima dată, centrelor de votare din zonă, consfinţindu-li-se statutul de cetăţeni ai Devei, chiar dacă nu mai au acte de identitate. Evacuarea începută în această săptămână are un precedent: evacuarea unui imobil aparţinând societăţii Foricon. Locatarii acestuia au fost cazaţi temporar în grajdurile părăsite de la periferia Devei. După primul an, singurele familii care nu au reuşit să se mute au fost cele ale rromilor.

Ulterior aceştia au primit domiciliu permanent în grajdurile de pe strada Nicolae Grigorescu şi au intrat în conflict cu riveranii. Problemele etnico sociale de pe Nicolae Grigorescu nu au fost rezolvate de administraţia publică locală nici până la aceast oră.

» **Petru POPOVICI**

Un comisar acuză

Abuzurile PNA în instanţă

Comisarul de poliţie Eugen Tod i-a dat în judecată pe procurorii PNA care l-au cercetat timp de 11 luni, fără vreo probă sau plângere la dosar. Ofiţerul speră că Justiţia îi va da, în sfârşit, dreptate. Este hotărât să-i urmărească în procese pe procurorii Doană şi Poştaru, care l-au hărţuit vreme de aproape un an. Dacă va fi nevoie, se va adresa chiar Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Fostul şef al Direcţiei Paşapoarte din cadrul Inspectoratului Judeţean de Poliţie (IJP) Hunedoara, Eugen Tod, l-a acţionat în instanţă pe procurorul PNA Vasile Doană, unul dintre cei opt şefi ai Parchetului Naţional Anticorupţie revocaţi din funcţie la cererea ministrului Justiţiei, Monica Macovei. Ancheta s-a transformat, după numai o lună de la începerea sa (octombrie 2002), într-o adevărată vânătoare de vrăjitoare. Procurorii PNA au recunoscut în mod public că nici una dintre pistele pe care porniseră în urma depoziţiilor a unor persoane cercetate penal nu se confirmă. Totuşi, hărţuirea subcomisarului de poliţie a continuat. Victima colaterală a răfuielii PNA cu subcomisarul Tod a fost subcomisarul Mihai Păcuraru.

Cu toate că ambii au fost găsiţi nevinovaţi, sancţiunile dispuse în timpul anchetei sunt încă în vigoare: sancţiune pecuniară pentru management defectuos, amânarea avansării în grad şi mutarea de la IJP Hunedoara la Poliţia Municipală Brad.

Ferteşte-mă de doi şi un sfert, că de duşmani mă feresc singur

Eugen Tod a fost arestat în 30 octombrie 2002, în plină zi, în faţa sediului BRD Deva, în baza declaraţiilor a doi escroci care îi păcăleau pe creduli, promiţându-le că le vor procura, "peste rând", paşapoarte şi alte acte de evidenţă informatizată a populaţiei. Emil Bicu şi Nicu Bicu au dat aceste declaraţii în timp ce erau anchetaţi, iar complicele lor, Dan Viorel Plic fusese dat în urmărire generală pe ţară. Tod îşi aminteşte că în ziua respectivă fusese filat de agenţi de la "Doi şi'un sfert", cunoscută şi sub numele de Protecţia Internă a Cadrelor. Aceasta ar fi trebuit, în mod normal, să asigure protecţia ofiţerilor de poliţie, nu doar "turnarea" lor la boşii de la Bucureşti. Mâna de ajutor pe care au dat-o în instrumentarea dosarului PNA împotriva lui Eugen Tod a însemnat, de fapt, prelungirea cu cel puţin o lună a anchetei, în baza unor plângeri care i-au trimis pe procurorii PNA pe piste false, însă uşor de verificat. Emil Bicu şi Nicu Bicu au scris în declaraţii numărul telefonului mobil pe care l-au contactat pe subcomisarul Tod. Cu toate că telefoanele celor doi au fost ascultate timp de două săptămâni, nimeni nu s-a gândit să verifice dacă numărul pe de mobil pe care l-au dat în declaraţii i-a aparţinut vreodată lui Eugen Tod.

Ancheta a murit. Trăiască ancheta

Subcomisarul a scăpat de arestare din cauza problemelor de sănătate. A doua zi după reţinere, Direcţia de Paşapoarte din cadrul IJP Hunedoara a avut parte de un control intern, venit la de Bucureşti, cu toate că Tod fusese audiat cu o seară înainte până după miezul nopţii. În decurs de şase luni Eugen Tod a avut parte de opt astfel de controale. La ultimul dintre acestea, singurul în urma căruia a fost sancţionat, nu a fost luat în seamă raportul întocmit de poliţist. Sancţiunile i-au fost date doar în baza poziţiei părtinitoare a persoanei trimise în control. În tot acest timp ancheta PNA trena, în ciuda cererilor repetate a celui anchetat să fie chemat la Bucureşti, pentru audieri. La începutul lunii decembrie, purtătorul de cuvânt al PNA, Gabriela Neagu, a concluzionat că procurorii au fost puşi de cei doi escroci pe o pistă falsă, iar acuzaţiile aduse de aceştia nu se confirmă. Momentul care ar fi trebuit să însemne sfârşitul anchetei a fost, de fapt, începutul calvarului lui Eugen Tod. Acesta a fost cercetat încă 9 luni, fără nici o plângere înregistrată la PNA.

"Întreabă-ţi prietenii care te-au înfundat"

Tod îşi aminteşte chiar că în tot acest timp a fost filată până şi soţia lui, şi i-a fost percheziţionată locuinţa. La serviciu, mulţi dintre colegi au început să îl ocolească. Alţii spuneau că sunt solidari cu ei. Declaraţiile erau însă făcute numai între patru ochi. Până în august 2003 "cercetările" au continuat în aceeaşi notă: controale interne, lipsa audierilor, sancţiuni, suspendări din funcţie. Acuzaţia iniţială, de luare de mită a fost schimbată într-o acuzaţie de trafic de influenţă. "Atunci când i-am întrebat pe procurori în baza cărei plângeri sau reclamaţii sunt cercetat de procurori, răspunsul era, invariabil, acelaşi: "Întreabă-i pe prietenii tăi de la etajul doi. Ancheta se bazează pe nişte articole apărute anul trecut în presă în 6 şi 7 august".

Nici în timpul derulării anchetei, nici după aceea, nu i s-a confirmat, din surse independente, că vreunul dintre colegii lui din Deva ar fi dat declaraţii care să fi dus la continuarea cercerării sale de către PNA. Referirile vizavi de dezvăluirile presei sunt puse de asemenea sub semnul întrebării de faptul că în, 6 august 2003, comisarul se afla, în concediu, pe malul mării. În data de 22 august Eugen Tod a fost repus în drepturi. Banii pe care i-a pierdut în urma anchetelor şi controalelor comandate nu i-a mai văzut niciodată. A mai rămas, timp de un an, în fruntea Direcţiei de Paşapoarte din cadrul IJP Hunedoara. Atmosfera nu a mai fost niciodată la fel ca înainte de anchetă. Din 2004 ocupă o funcţie de conducere în cadrul Poliţiei municipale Brad. Speră că acum Justiţia îi va da în sfârşit dreptate. Este hotărât să-şi urmărească în procese pe procurorii Doană şi Poştaru, care l-au hărţuit vreme de 11 luni. Dacă va fi nevoie, se va adresa chiar Curţii Europene a Drepturilor Omului. Lunile în care s-a aflat în vizorul PNA au lăsat însă urme. Eugen Tod este acum mai circumspect în declaraţii. Nu vorbeşte despre ancheta a cărei victimă a fost, împreună cu Mihai Păcuraru, decât după ce îi cere în prealabil părerea avocatului care urmează să îl reprezinte în instanţă.

» Petru POPOVICI

Verificări la gatere şi balastiere

Ca urmare a unor sesizări către Garda de Mediu, privind unele nereguli la balastiere şi gatere, comisarii acesteia au intrat în acţiunea de verificare la peste 400 de firme şi persoane fizice privind exploatarea lemnului.

Comisarul şef al Gărzii de Mediu Hunedoara, Cristian Moldovan, a fost contactat zilele acestea de către un redactor al publicaţiei Lumea de Azi. Fiind întrebat despre acţiunea întreprinsă, a spus că într-adevăr aceasta s-a declanşat în urmă cu câteva zile, încercându-se a se face o acţiune comună cu poliţia judeţului, de verificare a gaterelor, care nu s-a dovedit a fi de bun augur. Aceasta s-a desfăşurat doar două zile, după care, din motive necunoscute, poliţia judeţului s-a retras. Verificările au început în zona Orăştiei, unde au fost deja date două avertismente şi o amendă, iar la alte două gatere muncitorii au fugit.

Moldovan a mai spus că se va face cu aceasta ocazie un control amănunţit la toate direcţiile judeţului pentru mediu, iar la sfârşitul primului trimestru va prezenta o evidenţă a investiţiilor, Consiliului Judeţean Hunedoara, "iar dacă va fi nevoie, voi ridica şi autorizaţii, indiferent de relaţiile pe care aceştia le au".

El a mai declarat că va începe un control amănunţit în Valea Jiului împreună cu Agenţia de Mediu şi cu Apele Române, prioritară fiind problema deşeurilor şi a depozitelor din diverse spaţii.

» Mihaela Păunescu

La pas prin cartierul muzicanților din Geoagiu

Lăutarii

Țigani, mizerie și chirpici. Puradeii mișună în furnicarul rromilor de pe malul râului Geoagiu. Dezbrăcați, desculți și mânjiți de țărână. Casele lor îți stârnesc, deopotrivă, repulsie și milă. Însă, dincolo de aparența lumii a treia, a tribalilor, descoperi universul lor. Al muzicanților, al lăutarilor, al petrecăreților. Nu există nimeni care să nu fi cântat la vreun instrument. Talentul este transmis din tată în fiu. Cântă și acum la nunți, au cântat și acum zeci de ani.

Lăutar în regimul comunist

Cornel Trandafir cântă la contrabas. Are 78 de ani. Cântă de la 11 ani. A făcut parte din ansamblul județului. Nu a existat nuntă la care să nu fi fost chemat în tinerețile lui. Toți frații săi au cântat. Vioară, violă, acordeon. Nu contează pentru ei. Învață orice. Fiecare colțișor al țării aduce o altă poveste. Rememorează amintirile ca și când ar derula un film. Încărunțit de timp, își duce zilele în comunitate. Lipsit de lux, de bani sau de faimă. Doar el și amintirile. „Am fost în Rusia, în Germania, în Polonia. Eram cei mai buni. Noi cântam după ureche. Nu ne-a învățat nimeni muzica după note. De fiecare dată au câștigat trofee. În Polonia, în fiecare an, am luat „Toporul de Aur" la festival. Pe vremea comunismului făceam muncă culturală. Ne-au promis că ne dau vechime în câmpul muncii. Nimic. Ne întorceam din străinătate și dădeam banii la Casa de Cultură. La sfârșit, ne-au spus că ne-am distrat pe vremea lui Ceaușescu și nu ne-au dat nimic". Are și el doi băieți lăutari. Femeile din casă nu prea vorbesc. Poate că nu au voie. Doar râd de istorisirile lor.

Țiganiada de Geoagiu

Țiganii din satul Geoagiu sunt diferiți de cei pe care îi promovează media de astăzi. Ei nu fură, nu comit infracțiuni și, culmea, își trimit puradeii la școală. Foarte mulți lăutari în vârstă încearcă să le transmită dragostea pentru muzică nepoților. „Am cumpărat pentru nepoțel un acordeon și vreau să-l trimit la Deva, la Liceul de Muzică", spune cu mândrie unul dintre lăutarii mai vechi. Vorbesc numai limba română. „Poți să-i pui la zid, că nu știu țigăneasca", ne-a spus un lăutar. Înainte, țiganii și românii aveau legături mai strânse, după cum povestesc rromii din comunitate. „Nu se ținea cont că unul e alb și unul negru", spun bătrânii. Au muzica și cărămizile. Toate așezările țiganilor se află pe malul unei ape. Poate că există un soi de muză pentru cântec pe acolo. Legendele despre lăutari sunt cunoscute de toată lumea. Familii întregi se îndeletnicesc cu această artă. Reprezentantul lor la Primăria Geoagiu, Tiberiu Bogdan, luptă în fiecare zi pentru drepturile lor.

Sarmalele reci...din contrabas

Peripețiile țiganilor de la nunți sunt multe. „Cum să fie nunta. Așa, cu zeamă acră și cu plăcinte. Și, pentru că nu puteam să beau, că 300 de oameni erau pe capu meu, mai băgam câte un litru de țuică în tobă. Că, pe urmă, de la nuntă ne întorceam cu căruța și ne puteam cinsti și noi. O dată, la o nuntă, gazda era zgârcită rău de tot. Am băgat sarmale în contrabas, de nu l-am mai putut ridica. Și era iarnă. Până la urmă am aruncat contrabasu pe râu. Că era prea greu", povestește lăutarul. Veneau din tot județul să îi cheme la nuntă. Lumea le cunoștea talentul. Cântau romanțe, tangou-uri, muzică de folclor. Erau câteva cântece care trebuiau fredonate obligatoriu. „Dacă mergeai la nuntă, trebuia să știi învârtita lui Birăuțu, pe coardă groasă, a boului altfel nu se putea", spune un țigan. Câștigul era destul de mare la vremea respectivă. „Păi, aveam nunți unde câștigam 300 de lei și altele la care luam 3500 de lei. Cu o sută de lei înainte mergeam la restaurant, mâncam și beam pe săturate. Acum e mai puțin. Da, se câștigă." Și acum unii dintre ei mai cântă încă la nunți.

Rromii, ambasadori culturali

Țiganii au umblat prin toată țara. Au fost până și în sudul țării, la Tulcea și la Sulina. „Am făcut spectacole și pentru copiii handicapați". În județul Hunedoara, Alba și Maramureș sunt vestiți. Ieșirile dese, în străinătate, în timpul comunismului le-au adus numai premii. În deplasările pe care le făceau, ca adevărați artiști, compuneau versuri pentru fiecare țară: „Din pielea lui Stalin, facem cizme la Berlin." Unii primesc încă scrisori de la cei pentru care au cântat. Din România, din Germania sau din Rusia. Primarul din Geoagiu, Simion Mariș, susține comunitatea rromilor. Le-a dat pământ pentru construcție, materiale și deja unii dintre ei și-au înălțat case. „Primarul ne ajută. Nu mergem niciodată la el fără să ne ajute. Știe că noi nu furăm, că lumea ne știe. Ne ajută și Poliția. Doar când se mai rătăcește vreun țigan de prin alte locuri avem probleme." Stau jos și fumează. Firi boeme, de artiști care trăiesc în mahala.

Trubaduri cu vechime. Țigănci frumoase cu fuste colorate. Casele mici, făcute din chirpici, și boarfele împrăștiate în jur, haotic, te bulversează. Mizerie și penurie. Un univers fantastic de misticism, vrăji și boscoane. Le-a mai rămas cântecul, pe care îl au în sânge.

» Oana DAN

Cavalerii Tristei Figuri

Organizațiile secrete au încins spiritele politicienilor hunedoreni. În Afacerea Medom, Ordinul masonic York sau Ordinul Cavalerilor Bizantini au intrat și capi ai județului. Mihail Nicolae Rudeanu este unul dintre ei. A ajuns Cavaler al Ordinului Bizantin. Despre fostul lider PSD se poate spune că în politică nu a făcut o figură tocmai frumoasă. Nici în cadrul societății secrete nu a primit încă o funcție importantă, deși aproape că a cerșit-o. Știm că a încercat să racoleze arnăuți pentru Societate. Ca să se salte de pe ultima treaptă a Ordinului. Din toate atributele pe care trebuie să le aibă un cavaler (speranță, îndurare, curaj, dreptate, înțelepciune și cumpătare) lui Mihail Nicolae Rudeanu i-a rămas doar speranța...

Mihail Nicolae Rudeanu a fost recomandat societății secrete de Ioan Curteanu de Hondol, Vice-guvernator pentru România al Ordinului, cunoscut opiniei publice pentru faptul că s-a luat de gât cu polițiștii de la circulație care l-au surprins beat mangă la volan. Fostul lider PSD a fost investit cu gradul de Cavaler la Palatul Esterhazi din Viena în cadrul unui ceremonial de zile mari. "Una dintre cele mai importante dintre ceremoniile din viața unui cavaler a fost, începând din secolul VIII și până în contemporaneitate, ceremonia consacrării cu sabia, în cadrul căreia candidatul era acceptat ca și cavaler și primea decorația. Această decorație a fost și este un simbol, titlul de cavaler nu poate fi moștenit, ci trebuie câștigat de fiecare dată ca și în varianta modernă a cavaleriei", se arată în statutul ONG-ului cu obiect de activitate "cavalerismul". Potrivit informațiilor noastre, Rudeanu a cheltuit o importantă sumă de bani pentru închirierea garderobei de paradă și pentru achiziționarea decorației. Sursele noastre spun că, la întoarcerea în țară, fostul baron PSD a încercat să recupereze o parte din investiție prin comercializarea de titluri nobiliare, însă fără mare succes.

De la viața de baron la cea de cavaler

Viața și faptele lui Mihail Nicolea Rudeanu sunt arhicunoscute de mai toți locuitorii județului. Dacă ele sunt în rezonanță cu spiritul cavaleresc, vă lăsăm pe dumneavoastră să stabiliți. Noi ne mulțumim să vă prezentăm cutumele societății secrete în care a intrat Rudeanu: "Denumirea de cavaler reprezintă un stil de viață specific, cu atitudine și un standard de viață care caracterizează, de asemenea, cavalerul societății noastre moderne. Toții Cavalerii și toate Doamnele Societății sunt obligați să se supună valorilor Cavalerești în viața lor de zi cu zi. Aceste valori sunt: credința, speranța dragostea, îndurarea, curajul, dreptatea, înțelepciunea și cumpătarea".

În ce s-a băgat Rudeanu

Administrația centrală și sediul administrativ este la Bratislava, Slovacia. ONG, cu filiale în 15 state. Semnul de distincție pentru Cavalerii și Doamnele Societății este crucea cavalerului societății, o cruce roșie cu patru cruci albe pătrate, împodobite pe margine pentru cele cinci semne ale suferinței. Crucea se poartă la gât pe un șnur de aur galben, alb, roșu, respectiv ca broșă pentru doamne. Rangurile sunt Cavaler (Kt. SBHSJ), Cavaler Comandant (Kt. Cdr. SBHSJ), cavaler Mare Ofițer (Kt. GrOff. SBHSJ) și Cavalerul Marii Cruci (Kt. GrCr. SBHSJ). Recompensele speciale sunt Crucea de Merit Clasa I și Crucea de Merit Clasa II.

» **Marcel BOT**

Miel în sos de viperă

Vedenii...

de Dumitru Huruba

Prietenul Haralampy, psiholog apreciat de toţi locatarii palierului nostru ca fiind unul dintre cei mai înzestraţi experţi în domeniul trăscăului din tot nordul Ardealului şi o parte din Bucovina socrilor, are probleme de vedenii. Faptul a fost descoperit şi diagnosticat, surprinzător şi împotriva tuturor aşteptărilor, de soacră-sa, după o emisiune „Iartă-mă", terminată într-un răscolitor cor general de bocete, formaţie vocal-sfâşietoare compusă din nevestele noastre şi, pe alocuri, pe post bariton, respectiva soacră. Detalii aflu de la prieten, care mi-a zis alaltăieri:

-Domnu' vecin, scuză-mi deranjul, da' ori de câte ori apare domnul Prim-ministru Tăriceanu la televizor, îl visez noaptea pe Tutankamon fierar-betonist construind hoteluri pentru sinistraţii din Banat...

-Doamne-fereşte!, m-am cutremurat.

-Păi, asta zic şi eu!... Să nu-ţi mai spun că ieri noapte l-am visat pe Apolodor din Damasc şi pe Domnul Preşedinte Traian Băsescu, lângă podul de la Mărăcineni, jucând geamparalele de la Basarabi cântate la cobză de Miron Mitrea sub bagheta dirijorală a domnului Mircea Geoană...

-Nemaipomenit!

-Daaaa! Şi culmea e că, în timpul visului, Domnul Tăriceanu-Tutankamon, aruncă în mine cu ţigle şi cărămizi fin'că i-aş fi sfeterisit nu-ştiu-ce piele de cameleon. Păi, ce, mă vezi, tu, pe mine apretându-mă la chestii de astea ? Că mă inervez într-o noapte şi-i pun nişte trotil sub talpa piramidei, de-i explodez toată carburanţeria...

-Nu pricep...

-A, nu ştii ce e aia carburanţerie ? De fapt, nu ştii, fin'că nu eşti atent la explicaţiile SF ale domnului Tăriceanu asta e! Că, altfel, e simplu: este vorba despre un sistem guvernamental de scumpire a carburanţilor, pus la punct pentru a nu fi accesibili transportatorilor străini şi pentru ca transportatorii români să nu-şi dea seama că... Că ce ? Adică, ce-am vrut să zic ? Noa, vezi ? Cre'că le-am cam încurcat, şi mai ţii minte ce logică faină aveam ? Mă rog, esenţialul e că îmi place de dom' Tăriceanu, de mor, mă! Fin-că, de multe ori la televizor, vocea îi seamănă cu a lu' bunicu-mi-o când zicea pe vremea lui Ceauşescu: „-Mă, nepoate, dacă ajută Dumnezeu şi nu murim, o vom duce tare rău..."

Ce să fac ? Îmi pare rău de el, şi încerc să-l consolez:

-Poate ar fi bine ca o vreme să renunţi la televizor şi să nu mai dormi în acelaşi apartament cu doamna soacră-ta...

Ay, mamă, ce-i făceam!

Păi, mai vedea el la TVR1, la Gala laureaţilor la muzică populară „Mamaia 2005" stupida arătare (o vietate ţopăind şi ţipând pe scena de la Mamaia ?) în dialog cu Iuliana Tudor, ca unul dintre cele mai idioate momente scremut-umoristice din istoria Televiziunii Naţionale ? Nuuuu!

De fapt, ce n-ar mai fi văzut la televizor, prietenul meu, Haralampy, dacă ascultam de glasul raţiunii soacră-si ?

1.Clădiri cărora, în momentele sale de entuziasm ministerial (post-Poiana Braşov), domnul ministru Miclea le spune instituţii de învăţământ... Sau n-o fi avut televizor în camera de vreo 4 stele de la unul din hotelurile unde „s-au consfătuit" vreme de câteva zile mai marii MEC-ului pe baza unor sute de milioane de lei ? În acest caz, cu toată revolta trebuie spus răspicat: slabă organizare! Cum a fost posibil ca tocmai dom' ministru să nu aibă în cameră un televizoraş unde să vadă acoperişuri sparte, bănci din vremea epocii lemnului timpuriu, şcoli fără apă, fără posibilităţi de încălzire, fără instalaţii sanitare, pereţi doar cu urme discrete de tencuială şi ferestre prin care „şuieră, şuieră vântul, ca printr-un craniu de lup dintr-o poezie de A.E.Bakonsky ?

2.Dar poate că prietenul şi-ar mai fi venit în fire văzând la toate reportaje de la Ţebea unde Preşedintele Băsescu a sădit un gorun lângă cel al lui Horea, lovit de un trăznet în această vară şi unde, cu ani în urmă, un alt şef al statului a plantat un gorun care s-a uscat...

-Sper ca istoria să nu se repete, a murmurat Haralampy, ca nu cumva lumea să creadă că doar mâinile lui Horea au fost în stare să transmită arborelui puterea de a creşte...

-Iaş începi ? l-am întrebat.

Până una-alta, pentru mine cele mai emoţionante comemorări rămân cele cu cifre de genul: 107 ani şi trei zile, 13 ani şi două luni, 122 de ani şi-o săptămână etc. De aceea, fastuoasa comemorare de la Ţebea a 133 de ani de la moartea lui Avram Iancu a avut un impact deosebit asupra noastră... Nevastă-mea, Coryntina, chiar a pregătit un memoriu către Guvern domnului Tăriceanu şi către Domnul Traian Băsescu prin care propune ca în ziua de 7 decembrie să se comemoreze 133 de ani, 2 luni şi 27 de zile de la trecerea în nefiinţă a Crăişorului. Iar în ceea ce priveşte plantarea arborelui, din economiile ei, promite că va cumpăra un ghiveci pentru gorunaş...

Ce să-i fac ? S-a molipsit şi ea de la Haralampy...

3.Însă prietenul nu i-ar fi văzut la televizor

nici pe „Fiii rătăcitori ai Senatului României alergând de colo-colo în căutare de săli, săliţe şi birouri prin clădirea Parlamentului; precum nici: noua sală depăşind-o în lux pe cea a Congresului american (să vadă şi înfumuraţii ăia că şi noi ne putem permite...); bine că birourile sunt cam mici, că, deocamdată, nu aveau telefon, dar la un cost de vreo 500 de miliarde, ce pretenţii să mai fi avut ? Şi, culmea, bietul Haralampy, nu ar fi văzut marmura verde din Iran şi ceasul comandat direct din Elveţia...

-Da' tu ştii de ce nu s-a folosit marmură de Ruşchiţa ? mă chestionează el. Fiindcă a noastră produce mâncărimi, insomnii, tuse convulsivă şi igrasie la creier...

Doamne, ce fac vedeniile cu omul! Nu-ţi vine să crezi, cum nici parlamentarilor UDMR nu le-a venit să creadă în vedenia că locurile lor se află, în sala Senatului, în spatele peremiştilor...

Chiar: cum a fost posibil aşa ceva ? Să fie vorba de-un naţionalism exacerbat pus la cale de Corneliu Vadim Tudor ?!

Şi ce n-ar mai fi văzut/auzit Haralampy ?

-Pe Florin Condurăţeanu spunând la o emisiune „Taifasuri" de la Etno Tv: „Eu nu mă prea pricep, da' am făcut o socoteală, aşa, mai grosieră...";

-Pe domnul Traian Băsescu lăsându-se de fumat după mărirea accizelor...;

-O statistică privind creşterea numărului de vulpi turbate. Nu se pomeneşte nimic despre vulpoi...

În altă ordine de idei, personal eram convins că Ion Cristoiu nu va rezista multă vreme pe tuşa televiziunilor, iar istoria mă confirmă: este protagonistul-moderator al proaspetei sale emisiuni de la Antena 3 „Zig-zag cu Ion Cristoiu".

-Să sperăm, zice Haralampy.

Duminică dimineaţa, la emisiunea „Universul credinţei" de pe TVR1, am văzut un reportaj-interviu cu distinsa doamnă a criticii literare româneşti şi unul dintre intelectualii rasaţi, Zoe Dumitrescu-Buşulenga, la aniversarea vârstei de 85 de ani. Cât bun simţ, distincţie, luciditate şi înţelepciune!... Spunea: „Intelectualul este în pericol din cauza părăsirii cărţii; lucruri care nu se cădeau făcute sunt legiferate; trăim într-o lume din care a dispărut porunca iubirii de aproapele;"... La mulţi ani, cu sănătate, Doamnă Buşulenga!

...Am văzut la televizor un reportaj de la înmormântarea lui ALEXANDRU PALEOLOGU Dumnezeu să-l odihnească! Avea totdeauna rezervată în sufletul meu o lojă de onoare...

Publisport

Preludiu olandez

La nu mai ştiu care post de televiziune s-a anunţat că meciul Rapidului la Feyenord s-a desfăşurat în faţa unor tribune goale, „ca la o piesă de teatru". Adică, ce vroia să spună poetul, că la piesele de teatru lipsesc spectatorii? Sau că actorii din Giuleşti au devenit prea neinteresanţi pentru a mai umple tribunele?

Brainstorming.

Imbecilii cuceresc tot mai multe domenii. Desigur că domeniul publicitar nu a scăpat nici el, ba putem spune că încă de la înfiinţare a fost împănat cu cretinităţi. Dar parcă în ultima vreme acestea s-au înmulţit exagerat, depăşind cotele de alarmă. Iaca un exemplu: Planeta e pe ducă. Stratul de ozon se duce şi el dracului. Furtunile, o consecinţă a poluării, te-ar putea lovi la anul şi să te facă praf. Eşti însă îndemnat ca până atunci să fii vesel şi să-ţi cumperi ceva de la Flanco. Oare ce să-mi iau eu de la Flanco până când vine furtuna aia, să mă scape de rate? Un coşciug din lemn de mahon? Un set de electrocasnice pentru cavou? Un popă? Dar ei, flancoiştii, ce câştigă...? A, ştiu ce vor să facă cu banii din dobânzile alea cămătăreşti: un magazin underground, că şi aşa ne mutăm cu toţii sub pământ.

Flanco Nero

DEMNITARII AU DURERI DE COT...

E toamnă, Coryntină, iar e toamnă,
Iar verdele e tot mai cenuşiu...
Traian Băsescu, vesel, ne îndeamnă,
S-o ducem bine, până nu-i târziu...

Suntem în UE, mai ales la preţuri
Mai creşte câte-o taxă, câte-un bir
Ne vom hrăni, iubito, cu nutreţuri
Repartizate de Guvernul-zbir.

E toamnă şi pustiul din cămară
Se-ntinde ca o râie peste tot;
Şi constatăm a nu-ştiu-cât-a oară
Că demnitarii au dureri în cot...

Dumitru HURUBĂ

Balada ursuleţului circar

Un ursuleţ politic, din rasa tuciurie
Umbla cu puşca-n spate prin nostra Romanie:
Vedeţi că sunt albastru şi iute la mânie
Şi vreau să-mpuşc ADAUA, s-o pun în panoplie.
Albastru eşti mărite, cântau baronii-n strună
Şi ţi-a ghicit Omida că ai o baftă bună.
Vei scufunda, la sigur, flotila adagistă,
Vei face nuntă mare cu boarf-udemeristă.
Vei prinde iepuraşu' cu strai de portocală
Şi-l vom hali cu toţii, înăbuşit în oală.

Pe ei, baroni ai Rozei, loviţi-i la ţurloaie
Şi-aduceţi iepuraşu' să-l uşurăm de zale
S-a înfoiat în pene umflatu' Bombonică,
Crescut cu lapte dulce, la sânu' lu' Ionică.

Haitaşii dau semnalu', să-nceapă vânătoarea,
Dănuţa-aprinde focu' şi curăţă căldarea
În care vor să fiarbă ciosvârte de băsesc
Şi alte bunătăţuri de-ospăţ vânătoresc.

În ăst răstimp, băsescul s-a dezbrăcat de blană
Şi-a adunat sub flamuri oştirea năzdrăvană.
Pedişti cu roze-n mână şi penelişti cu ţepe
Adasta lângă dânsu', războiu' poate-ncepe.
Piratu' ia cuvântu': Flotilă adagistă,
Îmi spune olfactivu' că fiara pesedistă,
Parşiv consiliată de marketingi politici
Şi ajutată zdravăn de vrăjitorii mistici,
Ne-a plănuit sfârşitu' în oale şi frigare,
În funcţie de gustu' ce-l are fiecare.
Ne-au defectat Cyborgu', să nu ginim din stele
Flotila de-ozeneuri din slujba lu' Vanghelie.
Ne-au penetrat cu cârtiţi şmenare, dolofane,
Ademenite-n gaşcă cu money şi ciolane.

În astă conjunctură, vom ridica la luptă
Mulţimea ţugulană zis plebea cea tăcută.
Sunaţi alarma-n ţară, să vină cetăţeni
Cu furci şi cu topoare, c-au năvălit hiclenii
Şi-s gata să ucidă şi ultima speranţă

Că vom trăi ca oameni şi nu ca simpla zdreanţă!
Plebeii-or să se mişte, la zvon de libertate
Şi vor lovi pizmaşii, din faţă şi din spate,
Iar noi vom sta pe flancuri şi vom culege rodu'
C-aşa e legea firii: să sângere norodu',
Iar boşii să culeagă, de pe cafea, caimacu'.
Dacă visaţi schimbare, o să vedeţi pe dracu'.

La luptă, deci, mulţime de mecle adagiste,
Să ne-apărăm caimacu' de pohte pesediste!
Să-mi prindeţi ursuleţu', să-l văduvim de puşcă,
Să-i punem lanţ în nară şi să-l băgăm în cuşcă!
Să-ndestulăm cu circuri mulţimile române,
Că fiare-avem destule, da' cam puţină pâine...

Danuţ Magheru şi Florin Oancea, doua figuri emblematice ale liberalilor deveni la premiera piesei : " El Maximo reales dupa ce s-a recules"

Deconturi uitate prin mărite palate

Sancţionat cu amendă de inspectorii Curţii de Conturi Hunedoara din cauza sumelor imense neîncasate la buget, primarul Lupeniului, Cornel Răsmeriţă nu prea mai apucă să-şi tragă sufletul. Aceiaşi năbădăioşi inspectori i-au "plantat" şi un dosar penal pentru cabana de vacanţă pentru care trudeşte la Straja deoarece meşter-edilul a depăşit suprafaţa concesionată iniţial şi a plătit cu întârziere redevenţa, fără să-şi aplice penalităţi de întârziere... Nedumerirea primarului ce se vede lovit sub centură e cu atât mai mare cu cât în Valea Jiului nici muma pădurii şi extratereştri prăbuşiţi la Vârful Gugu nu au plătit asemenea penalitaţi ca să nu mai vorbim despre taxele la zi.

Si atunci, nu-i un atac politic ? Guvernator de Apuseni, metehne de meseni

Cu infinită candoare, deputatul conservator de Alba, Nicolae Popa a emanat o iniţiativă legislativă pentru înfiinţarea "Autorităţii Guvernamentale Munţii Apuseni", cu personalitate

Monica Ridzi, cea mai t]n[r[siren[din Cortul Puterii f[c[ndu-se c[merge pe valuri.

Profesorul de Viena, romanul Corneliu Stan, într-un moment de transa la ziua lui Traian, alaturi de moţul Ioan Sicoe de Valea Verde.

juridică, instituţie publică de specialitate ce ar urma să cuprindă arealuri din judeţele Alba, Hunedoara, Arad, Bihor şi Cluj.

Mastodontul ar urma să fie condus de un guvernator ce va avea sediul la Alba Iulia, după binecunoscutele modele Delta Dunării şi Valea Jiului. Nu este prima oară când tot felul de neaveniţi îşi vâră mâna în buzunarele peticite ale hunedorenilor, aşa că ar fi cazul ca vremelnicii demnitari să-şi vadă de judeţele lor. Că nici Ionica nu s-a înghesuit să cerceteze ce se întâmplă pe la Cugir, ori pe la ciolhanurile de la Jidvei.

Garoafele otrăvite care este

A venit toamna, cumpărăturile pentru murături şi nelipsitele garoafe. Care au căzut din aer cu prilejul celebrei sărbători "Dies Traiani". Sub deviza "să aterizaţi bine" acestea au constituit un adevărat desant peste reprezentanţii puterii ce au depus coroane la statuia lui Traian din faţa Primăriei Deva. Prezenţi la eveniment, câţiva reprezentanţi deghizaţi ai dacilor liberi şi ai partidelor din opoziţie au estompat impresia artistică marcată cu simbolul DA, susţinând că mult mai potrivită ar fi fost căderea din cer a unor cactuşi ornaţi cu câţiva contribuabili crucificaţi.

Faptul aproape pervers

Domnu' Stancu, nu uita, Gabi Joca nu te vrea

După lupte seculare, consilierii locali au amânat concesionarea unei suprafeţe de 80 de metri pătraţi, teren situat în spatele fostului restaurant Transilvania, spre disperarea afaceristului Ioan Stancu, un cetăţean de onoare al judeţului, încă de pe vremea fostei guvernări. Printre cei mai vehemenţi contestatari ai proiectului care prevede amenajarea imobilului se numără ex-prefectul ţărănist, actual consilier peremist, Gabi Joca. (Chestia nostimă e că de îndată ce lipseşte primarul de la şedinţa consiliului, numai ce se şi gripează maşina de vot) Consilierul Joca bănuieşte, pe bună dreptate dealtfel, că terenul concesionat de Stancu va fi vândut de Primăria Deva cu o sumă derizorie, iar afaceristul îl va revinde cu un profit de miliarde de lei (monedă second-hand). La astfel de biş-niţuri se pricepe patronul Ardealului, având în vedere felul în care a ieşit din zecile de dosare penale care au stat la temelia privatizării societăţii Ardealul SA. Nu este pentru prima oară când concesionarea din domeniul public toarnă vrajbă printre consilierii locali deveni, dar spun gurile slobode că marile ţepe de acum încolo urmează.

Transportul pe bani E plin de golani

O cafteală în toată regula s-a declanşat pentru adjudecarea transportului în comun pe bănosul traseu Hunedoara Deva. Ciomăgeala a fost ar-bitrată de reprezentanţii Autorităţii Rutiere Ro-mâne, divizaţi şi ei sărmanii după um le-o cere interesul. Protagoniştii principali ai tele-novelitei "Transportul în comun mai bun!" sunt două asociaţii; o societate, reprezentata de omniprezentul Ionel Răducea, militant de frunte al organizaţiei pesediste hunedorene, pe de o parte şi societatea cu capital dâmboviţean BV Dasler SRL Brad, pe de altă parte. După ce au pierdut traseul într-o primă instanţă, cei de la Dasler au contestat prin mijloace specifice licitaţia electronică. Nu se ştie precis ce au pus brădenii în talerul justiţiei, dar până la urmă balanţa s-a înclinat în favoarea lor. ARR Bucureşti l-a declarat K.O. pe Răducea, dar acesta continuă să "alerge" pe circuitul dintre cele două municipii. Deocamdată însă, în zona crepusculară circulă într-o vselie autobuze de toate soiurile pentru că de!, există două licenţe, spre disperarea navetiştilor, care nu mai ştiu unde să îşi facă abonament: la ungur ori la Parlament.

O! Casina, o! Casina Oul a mâncat găina

La ceas de toamnă, o veste şocantă ne face să ne mai întebăm o dată în ce fel de ţară trăim. Afaceristul Lucian Farcaşiu, cel care a re-uşit să se infiltreze precum igrasia în clădirea care aparţinuse Asociaţiei Casina Română, îşi duce la bun sfârşit diabolicul plan de acaparare a imobilului situat în buricul târgului. Susţinut de liberalii deveni, angajat în cumetrii economice cu soţul secretarei Primăriei Deva şi bine-cuvântat cu purtare părintească de grijă pe-sedistă de la Ioan Mircea Paşcu cetire, Lucian Farcaşiu a identificat butonul care îl pune în mişcare pe actualul ministru al Apărării, Teodor Atanasiu. Recent, Farcaşiu a înaintat o cerere prin care solicită întreaga clădire monument istoric contra unei vile sugestiv intitulată "Paradis", cum dai colţu' spre cimitirul catolic. (E evident, Cercul Militar nu se mută din centrul oraşului la dracu-n praznic, ci direct în paradisul cartierului Micro 15).

Nu de mult, afaceristul a convins edilii oraşului, să-i cedeze lui Bachusul, în schimbul a două apartamente pentru modernizarea cărora primăria mai cheltuieşte patru miliarde de lei. De asemenea, un teren ce fusese împrejmuit abuziv cu un gard, tot în apropierea Casinei, a fost acaparat la un preţ de doi bani, de Farcaşiu, prin metoda oului care a mâncat găina. În fine, afaceristul a luat cu japca şi closetul public de lângă primărie, însă aici nu se ştie cine pe cine şi ce a mâncat fiecare. Pentru detalii suplimentare, staţi cu ochi pe presa centrală.

Mircia Muntean, un primar neschimbat

S-a dovedit încă o dată că primarul Mircia Muntean rămâne un om statornic. Nici măcar hainele nu şi le schimbă fără un oarecare regret. Bunăoară, la Ţebea, primarul Devei s-a camuflat într-o ţinută specifică trupelor de intervenţie rapidă, în condiţiile în care până şi extravagantul preşedinte Traian Băsescu s-a agăţat de o cravată solemnă, pe timpul parastasului oficial.

O săptămână mai târziu, îl regăsim pe neschimbatul Mircia Muntean în exact aceiaşi ţinută, pompieristică, la Ziua Pompierului. Cei drept, nu am verificat dedesubturile, pentru care nici nu băgăm mâna-n foc.

de Valentin DIHOR

Liberalii au lipsit, Năstase nu-i mazilit

Pesedeii au arătat cum s-au putut menţine la putere atâta amar de vreme, în ciuda comportamentului lor infracţional, prin şmecherie şi, mai ales, ştiind să profite de slăbiciunile oamenilor, la şedinţa Camerei Deputaţilor din 15 septembrie. În dimineaţa acestei frumoase zile, când soarele prindea să aurească antenele de pe Palatul Parlamentului, preşedintele încă al Camerei Deputaţilor (bravo Adi!) a făcut prezenţa şi apoi a închis uşile, lăsând puteriştii în minoritate. Majoritatea se împlinea la bufet, în faţa cafeluţei cu coniac, sau încă în pat, fumându-şi ţigara de după. Şi uite aşa, Năstase a reuşit să scoată de pe ordinea de zi un punct care i-ar fi pus preşedinţia între ghilimele.

Referendum, anticipate, totul reformat cu supergreutate

Preşedintele Traian Băsescu ţine neapărat să pună puţină ordine în viesparul supradimensionat, neeconomic şi ineficient găzduit de Căsoiul Poporului. Pentru a-şi atinge scopul, a ameninţat că va recurge la referendum, fiindcă atunci când se pronunţă poporul, se supune senatorul. Numai că senatorul, ca şi deputatul, nu prea ar fi de acord cu una ca asta din cauza previzibilelor anticipate ce ar urma, când nu se ştie cine pleacă, cine vine. Şi asta când aproape că se obişnuiseră cu, vorba reclamei: „Parchet. Termopane. Totul renovat cu Superweiss." Şi cu piscină la subsolul bufetului.

Clubul răpiţilor

Sorin Mişcoci, operatorul Jeannei, s-a căsătorit. Cum, cu cine? Cu o femeie, evident! Arabii nu i-au putut schimba gusturile, chiar dacă i-au promis seu călduţ de oaie. Se pare că mireasa a fost aproape singura participantă la fericitul eveniment care nu a avut treabă cu celebra răpire. În rest, a venit până şi Florànce Aubenas, care până la urmă a acceptat cu amabilitate că au împărţit acelaşi beci, deşi se cunoşteau numai după numerele cu care îi strigau răpitorii. S-au mai aruncat de gâtul mirelui, recunoscându-i înduioşaţi vocea, numerele 6, 22, 49 şi 66. Restul numerelor invitate s-au scuzat, declarându-şi mai degrabă o dispoziţie de înmormântare, decât de nuntă.

Un cotidian rupt în fund

„Renumitul analist politic Ion Cristoiu" a devenit editorialist la Jurnalul Naţional, unde va scrie zilnic, ce credeţi? Exact, un editorial, acest gen jurnalistic care l-a consacrat. Marius Tucă a fost, desigur, impresionat de gândirea limpede şi de sagacitatea micului fenomen gazetăresc, a cărui capacitate de analiză s-a conturat puternic în ziua (de fapt, noaptea) alegerilor din 1996. Vă mai amintiţi, poate, că stătea în studioul nu mai ştiu cărei televiziuni, la aceeaşi masă cu un alt renumit, Iosif Boda, şi dădea ca lucru de la sine înţeles victoria PDSR şi a lui Ion Iliescu. Avea, nu se putea altfel, o moacă superioară şi importantă, de renumit analist politic. La miezul nopţii, când victoria CDR şi a lui Emil Constantinescu devenise limpede, faţa lui Cristoiu se mototolise ca un număr din JN în care ai învelit o bucată de carne de oaie.

Cu ochii pe ei

Cronici cotrocenene
(sau cum perlele preşedintelui se Băsesc peste tot)

Secretul marelui licurici

Cu o lună în urmă, preşedintele Băsescu a avut o cină de taină cu nişte maaari ziarişti prieteni. Locul unde s-au servit mâncăricile, băuturile şi vorbele de duh a fost, desigur, celebra crâşmă politică „Golden Blitz" din capitală. Unul dintre maaarii ziarişti prieteni a destăinuit apoi că, la întrebarea lui legată de orientarea preşedintelui mai mult spre Washington decât spre politica vest-europeană, Băsescu ar fi râs şi spus că, decât să sugă puncte-puncte la mai mulţi licurici mai mici, mai bine suge puncte-puncte la un singur licurici mai mare. Puncte-punctele astea ne sâcâie şi ne îndeamnă să bănuim cam ce ar fi putut să sugă preşedintele României unui licurici atât de mare. Cum am depăşit vârsta la care credeam că licuriciul luminează cu lanterna, conchidem că nu lanterna intră în raza felaţiei, ci o antenă, sau, poate, o lăbuţă.

Învăţaţi să învăţaţi să nu învăţaţi!

După o perioadă mai calmă, în care s-a pendulat între mare, Bucureşti şi preţul petrolului, Băsescu a ţinut să participe la deschiderea anului şcolar la liceul „Xenopol" din Bucureşti. Preşedintele a ţinut neapărat să fie simpatic şi le-a declarat elevilor că are alergie la profesori şi că nu a fost niciodată premiant. Adică nu i-a plăcut să se omoare cu învăţatul, sau poate nu l-a dus capul. Mesajul prezidenţial a fost însă clar: dragi copii, dacă vreţi să ajungeţi departe, lăsaţi dracului cartea şi faceţi ca mine: un pic de bişniţă, un pic de lins unde trebuie, mai o săpătură, mai o turnătorie, mai un şantaj şi, chiar dacă nu ajungeţi preşedinţi de ţară, puteţi ajunge căpitani de vas, lideri politici sau afacerişti de succes. Până atunci, dacă tot nu vă mai ocupaţi timpul cu învăţatul ăsta inutil, umpleţi-l şi voi cu ceva plăcut, cum ar fi sex, alcool, droguri şi jocuri pe calculator sau de noroc.

Copacii înţelepciunii

Dacă preşedintele Băsescu a fost un elev slab care are probleme cu licuricii, premierul Tăriceanu a fost un elev slab care are probleme cu guvernul. Şi nici măcar nu e de mirare, dacă în el şi-au găsit adăpost păsări vorbitoare ca ministrul Miclea, care a găsit ca soluţie la toate problemele învăţământului românesc plantarea de copaci. În mod sigur a avut o revelaţie în care se întrezărea copii ce-şi înmuiau fericiţi cornul în lapte la umbra copacilor plantaţi de ei în curtea şcolii pe când erau foarte mici. Umbra era suficient de groasă pentru a preveni supraîncălzirea micuţelor creiere. Din guvern.

Revenim la Băsescu

El a fost în America, unde i-a uluit pe toţi cu o engleză la fel de proastă ca şi a lui Iliescu. Dar nu despre asta vroiam să vorbim. De acolo, de departe, nu s-a putut abţine şi le-a trimis iar un cot în coaste parlamentarilor români, de i-a apucat sughiţul, ameninţându-i cu vot uninominal şi cu parlament unicameral. Cei mai mulţi nu au fost de acord cu ideile preşedintelui, etichetându-le drept nedemocratice, neconstituţionale, demagogice şi chiar imbecile. Aşa o fi, nu poţi contrazice nişte specialişti, dar eu tot nu văd de ce ar fi rău să votezi omul în cunoştinţă de cauză şi nu o listă de cine ştie ce învârtiţi de partid. În ce priveşte reducerea numărului parlamentarilor, nu pot fi decât de acord cu o astfel de economie la bugetul statului.

Calcul

Hai să facem, că nu ne putem abţine, un calcul aproximativ. Să zicem că un parlamentar ne costă, una peste alta (salariu, indemnizaţii, diurne, telefoane, cazare, transport, birouri teritoriale etc.) cam 100 de milioane de lei pe lună, adică peste un miliard de lei (vechi) pe an. Dacă s-ar tăia din schemă vreo 150 de rămurele de astea legiuitoare şi, mai ales, cheltuitoare, copacul falnic al democraţiei originale româneşti nu ar ieşi jumulit într-un mod care să ne alarmeze, în schimb, cu banii economisiţi am putea construi, în sfârşit, câţiva kilometri de autostradă, sau să le facem casă tuturor celor din comuna Ionel.

Marcel BOT

Mic dicționar de calambururi

Curea dublă: una bombată dorsal
European: câştig mediu real la români
Euronews: etinomul lui Neuronews
Leul greu: leoaică gravidă
Berbec: bere băută la bec
Contract: act contrar
Muscă: ministru la albine
Goga: nevasta lui Gogu
Oaie: texticul decapitat
Siderurgie: dezastru sideral
Autostop: stop cardiac
FMI: organ european
Ţipar: eroare de tipar
KGB: (ca) bureţi de bălegar
Putin: descendent al lui Rasputin
Puti-n p.m.!: sudalmă moldavă
Locuţiuni de tranzacţie
IEPURE SI MUOVE
Sâc! Tranzâţ gloria muncii!

Ecologie: logica ecoului
Tortură: tort servit cu ură
Parastas: mălăiaţă stas
Aghiasmă: Aghiuţă cu astm
Busuioc: penurie de autobuze
Satelit: elita satului
Ombilic: buric cu bilă
Bulangiu: Bulă turcit
Funcţionară: nară cu funcţie
Boutique: ticul boului
Copilă: pilă în parteneriat
Paşte: verbul cowboylor
Fumătorul: Cogito, ergo fum!
Băsescu: Hic sunt leoni voştri!
Amicus Platfus, sed magis amica, Caritas!
Mens sana, in corpore Satana!
Antropos planton metrou...
Intrăm în UE - "Credo quia absurdum!"
Rromo romini lupus.
Homo homini sexualis est.
Non causa pro pausa!
Panta bei!
Jurnalistul: Virtus consistis in Media!
Ab individia argumentum...

Eugen Evu

Ioan Pârva pelerin prin istorie

Am putea începe aşa: "Drumurile mele încep şi se termină în Apuseni; mai exact în Ţara Moţilor". Cu cele două cărţi apărute la Editura Călăuza din Deva, Ioan Pârva îşi întregeşte colecţia de scrieri la a patra apariţie editorială.

De această dată ne oferă o carte de versuri intitulată sugestiv "Pelerin la Kaaba" şi cea de-a doua "Secvenţe istorice" de la 1784.

Două cărţi şi un nume "Într-o lume celestă,/ cu curcubee, fum de santal/ şi chipuri de sfinţi bizantini!". Şaizeci şi şase de poeme în care încearcă să fie un imaginar pelerin pe drumul încărcat de istorie al unui fiu rătăcitor, întors în vatra satului, nefiindu-i ruşine de moţii care în 1784 coborau de pe Crişul Alb sau Arieş spre alte zone ale ţării.

Colaborator permanent al revistei "România pitorească", a bătut cu piciorul drumurile Albei şi Abrudului, ascultând freamătul pământului, scormonind istoria pentru a afla ultima rămăşiţă acelor care au fost Horia, Cloşca şi Crişan.

Mihai Ionescu

O poetă la început de mileniu

"A şaptea dimineaţă a lumii", a doua carte ca apariţie editorială, însă prima ca maturitate. Roxana Sicoe-Tirea, vrea să ne demonstreze că şi la 25 de ani poţi să fii la fel de serios ca la 50 de ani. Cu toate că la pagina 25 găsim poemul " O poetă la sfârşit de mileniu", eu mi-am permis să intitulez în alt fel această cronică literară, pentru ca atât pentru scriitor cât şi pentru opera să nu existe un început sau un sfârşit de mileniu, ci doar, eternitatea.

Plecată de ani buni în Franţa, Roxana ne aduce pe masa de lucru 40 de poeme, 40 de scrieri în care îşi demonstrează maturitate, într-o gravă poezie cu versuri sarcastice. Mică de statură, cu ochi negrii "Fata de zăpadă" rămâne, în ciuda razelor de soare, o "Zână cu unghii petale de trandafir". O vezi, şi nu e, dar întotdeauna îţi va fi dor să o revezi, şi o vei căuta la fel cum şi ea caută încă "A şaptea dimineaţă a lumii".

Ştie ce vrea, şi ăsta e principalul, şi o vezi cum se furişează încet, încet, în lumea de basm a poeziei, cu miros de mucegai, însă tăioasă ca un aisberg.

Stejărel Ionescu

Roxana Sicoe-Tirea
A ŞAPTEA DIMINEAŢĂ A LUMII

Două cărţi, un autor

Daniela, autoare engleză de origine română, cunoscută cititorilor deveni ca scriitoare de proză scurtă şi în ultimul timp de haiku vine de această dată cu două cărţi: una de poezie, iar cea de-a doua pentru copii, ambele apărute la editura Călăuza din Deva, atât în română cât şi în engleză.

Plecată de ani buni în insula Marii Britanii, nu a uitat că trebuie să mai şi scrie, însă acest înger blond cu ochii de smarald a încercat să se apropie de această dată de cei care ne aduc de cele mai multe ori lumina în suflet: copiii. Prin această carte, autoarea vrea să ne spună că Scufiţa poate fi de orice culoare dorim noi, nu doar Roşie, şi de aceea ea şi-a intitulat cartea "Scufiţa Albastră". O interesantă poveste în care, pe lângă faptul că "picii" învaţă să numere, ei vor învăţa şi culorile, şi ajutaţi de Scufiţa Albastră vor învăţa să deseneze şi să coloreze. Copii, porniţi împreună cu Scufiţa Albastră în periclul ei prin grădina copilăriei şi veţi vedea câte lucruri interesante veţi întâlni!

Cea de-a doua carte de poezie, intitulată simplu şi sugestiv "C", se află la a II-a ediţie, mai plina de maturitate decât prima, dar putem observa uşor în unele poeme izul copilăresc pe care nu l-a abandonat. De aceea încheiem aşa: "Durere beată/ Cu sale babane,/ Umeraşe-mbrăcate,/ Clanţe agăţate de mărgele/ Şi eu devenită-ntre timp/ Baba Cloanţa.

Mihaela Păunescu

New Writing Worlds/ Noi Lumi ale Scrisului

Anotimpul verii este cel al festivalurilor culturale care se desfăşoară în toată Marea Britanie. Astfel, la Glastonbury are loc celebrul festival de muzică rock, la Edinborough cel de teatru experimental şi în multe părţi din ţară au loc festivaluri literare.

La Norwich, în Comitatul Norfolk, a avut loc între 11-24 iunie în premieră un festival de literatură, care a adunat 40 de scriitori din diverse părţi ale globului. Participarea a fost cu invitaţie numai, deci limitată. S-a desfăşurat în două locuri: la East England University din Norwich deschisa studenţilor şi cadrelor didactice universitare de la secţiile de English, American Studies, Translation Studies şi creative writing, precum şi la Millennium Library din centrul vechi al oraşului, unde au participat persoane interesate în ale scrisului.

Festivalul este viziunea Decanului de la Faculty of Arts and Humanities de la East England University, Jon Cook, care a invitat la Norwich scriitori din diverse puncte ale globului, şi le-a făcut cunoscute scrierile în cadrul festivalului. Aceşti scriitori, la fel ca studenţii Universităţii care provin din 109 ţări, reprezintă o mare diversitate şi potenţialitate.

Festivalul şi-a propus să încerce a înlătura ideea de elitism în creaţia literară şi să aducă pe creatorii de literatură în mijlocul publicului cititor. Festivalul a promovat ideea de accesibilitate în domeniul creaţiei literare.

Formatul Festivalului a fost cel de cenaclu, în care autorii au citit din creaţiile lor, care au fost urmate de discuţii cu publicul participant, de ateliere cu numai 12 participanţi, conduse de câte un autor, finalizate prin publicarea unui eseu de 250 de cuvinte pe panoul de afişaj la Millennium Library, cu titlul Your worlds in your words/ Lumea voastră în propriile cuvinte şi un simpozion la care au participat numai scriitori invitaţi.

Printre scriitorii participanţi amintim:

Graham Swift care este laureatul celebrului Premiu Booker Prize. Educat la Cambridge, este autorul a 6 romane, printre care Waterlands/ Ţinuturi lacustre, a cărui acţiune se petrece în Norfolk în timpul celui de al II-lea Război Mondial;

Eva Hoffman care este de origine poloneză şi care a emigrat în Canada la vârsta de 13 ani, în 1950. Locuieşte la Londra acum şi conferenţiază la nivel universitar. A fsot un timp cunoscută ca reporter cultural şi politic pentru New York Times (1979-1990). Cartea sa de memorii Lost in Translation/ Pierdut în Traducere, tratează problema identităţii, experienţa sa de copil al unor supravieţuitori ai Holocaustului;

Leila Ahmed locuieşte în SUA şi conferenţiază la Harvard Divinity School. A Border Passage/ Trecerea de Frontiera, cuprinde memorii despre copilăria sa petrecută la Cairo şi despre condiţia femeii şi Islam;

David Solway este critic cultural şi poet din Quebec-Canada, de origine mozaică. Este primul poet de limbă engleză căruia i s-a acordat premiul Grand Prix du Livre de Montreal pentru volumul Franklin's Passage/ Trecerea lui Franklin;

Amit Chaudhuri, născut în India şi educat la Oxford, a scris 4 romane, care s-au bucurat de mare succes. Primul său roman, A Strange and Sublime Address/ O Adresare Sublimă şi Ciudată, a primit premiile Society of Authors'Betty Trask Award şi Commonwealth Writers'Prize pentru cea mai bună carte de debut. Al doilea roman, Afternoon Raag/ După-amiaza Raag, a primit Society of Authors'Encore Prize. A urmat al treilea roman, Freedom Song/ O lume Nouă a primit Sahitya Akadeni, cel mai important premiu literar acordat în India;

Dubravka Ugresic provine din Croaţia şi locuieşte în Amsterdam. Timp de 20 de ani a fost cadru universitar la Universitatea din Zagreb. Este o scriitoare freelance în domeniul eseistic. Este laureata premiului Charles Veillon European Essay for the Culture of Lies/ 1996.

În cadrul Universităţii au avut loc şi un număr de ateliere de traducere din limba franceză şi din limba germană, în limba engleză. S-a discutat despre relaţia dintre scriitor şi traducător şi despre fenomenul migraţiei în contextul globalizării.

Festivalul a fost foarte bine organizat şi s-a dovedit extrem de interesant. Limitarea numărului participanţilor a contrazis scopul festivalului, acela de a înlătura ideea de elitism din universul creaţiei literare. Cei prezenţi erau toţi scriitori sau ucenici în ale scrisului. Erau prezenţi pentru a face un schimb de opinii cu alţi creatori din acelaşi domeniu.

Mariana Zavati: Gardner

Un nou termen pentru cererile de retrocedare

Cei care doresc sa obţină retrocedarea terenurilor agricole sau forestiere mai pot depune cereri până pe data de 30 noiembrie inclusiv. Guvernul a decis prelungirea termenului în care se pot depune cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate a terenurilor agricole şi forestiere în baza noii legi, până la data de 30 noiembrie inclusiv. Termenul iniţial era 22 septembrie, însă se pare că a fost prea scurt şi mulţi dintre cei care îşi revendică dreptul nu au reuşit să obţină, în termenul prevăzut de lege, toate documentele doveditoare de la Arhivele Statului.

Potrivit noilor reglementări intrate în vigoare, stabilirea dreptului de proprietate se face numai la cerere, formulată de fiecare dintre persoanele îndreptăţite, personal sau prin mandatar. Când sunt mai mulţi moştenitori, cererea se poate face şi în comun, fiind semnată de fiecare dintre ei. În cerere se vor menţiona următoarele date şi elemente: numele şi prenumele solicitantului şi ale părinţilor, calitatea gradului de rudenie, suprafaţa de teren la care se socoteşte îndreptăţit, precum şi oricare alte date necesare pentru stabilirea dreptului de proprietate potrivit legii. La cerere se vor anexa: acte de proprietate, certificat de moştenitor, hotărâre judecătorească, dacă există, şi în toate cazurile, acte din care să rezulte dreptul de proprietate asupra terenului solicitat.

Cererea, împreună cu actele, se depune la consiliul local în a cărui rază teritorială se află terenul, fie personal, fie prin poştă, în termenul prevăzut de lege.

Cuantumul ajutoarelor pentru încălzirea cu gaze naturale şi energie termică

Pentru venituri de până la 1,1 milioane de lei/membru 1,6 milioane de lei/lună în lunile noiembrie şi decembrie 2005 şi 1.780.000 de lei/lună în perioada ianuarie-martie 2006 (gaze naturale) şi 2.230.000 de lei/lună (energie termică);

Pentru venituri între 1,1 milioane de lei şi 1.500.000 de lei/membru 980.000 de lei/lună în noiembrie şi decembrie 2005 şi 1.080.000 de lei/lună în ianuarie-martie 2006 (gaze naturale) şi 1.450.000 de lei/lună (energie termică);

Pentru venituri între 1.500.100 de lei şi 1,9 milioane de lei/membru 710.000 lei/lună şi 790.000 lei/lună (gaze naturale) şi 970.000 de lei/lună (energie termică);

Pentru venituri între 1.900.100 şi 2.225.000 de lei/membru 510.000 de lei/lună şi 560.000 lei/lună (gaze naturale) şi 650.000 de lei/lună (energie termică);

Pentru venituri între 2.225.100 şi 2.600.000 de lei/membru 410.000 de lei/lună şi 450.000 de lei/lună (gaze naturale) şi 490.000 de lei/lună (energie termică);

Pentru venituri între 2.600.100 şi 3.100.000 de lei/membru 200.000 de lei şi 220.000 de lei/lună (gaze naturale) şi 320.000 de lei/lună (energie termică).

Costul convorbirilor telefonice va scădea

De la 1 octombrie tarifele convorbirilor interne se vor ieftini, a anunţat ministrul Comunicaţiilor, Nagy Zsolt. Primul pas va fi făcut de Romtelecom, care va reduce costul acestora cu circa 10%, după care vor urma şi operatorii de telefonie mobilă. Autoritatea Naţională de Reglementare în Comunicaţii, împreună cu Ministerul Comunicaţiilor, a refăcut modul de calcul al tarifelor.

Urmează ca începând din luna octombrie să scadă tarifele de convorbiri la telefonia fixă, urmând ca ulterior să fie abordată şi tematica telefoniei mobile.

La direcţie nouă, şef nou

La începutul acestei luni a avut loc instalarea în funcţie a noului director al Direcţiei Judeţene pentru Tineret Hunedoara, Lorincz Szell, instituţie publică nou înfiinţată, aflată în subordinea Agenţiei Naţionale pentru Tineret. Direcţia a preluat patrimoniul şi activitatea fostei Agenţii Judeţene a Taberelor Şcolare Hunedoara şi a compartimentului pentru tineret. În judeţul Hunedoara există cinci tabere şcolare ce vor fi transformate în centre de agrement pentru copii şi tineret. Problema este că trei dintre tabere sunt revendicate de foştii proprietari şi sunt şanse ca ele să fie scoase din circuitul taberelor şcolare.

Noul director numit, Lorincz Szell, are 28 de ani şi este absolvent al Universităţii din Petroşani. În ciuda tinereţii sale, Szell are o activitate impresionantă în sfera neguvernamentală, având o bogată experienţă în domeniul conceperii, scrierii proiectelor de finanţare, managementului şi evaluării proiectelor, precum şi coordonării mai multor proiecte locale, regionale şi naţionale. Szell consideră această numire o provocare, după ce timp de zece ani a fost secretarul organizaţiilor pentru tineret din judeţul Hunedoara, iar prin trecerea lui de cealaltă parte a baricadei va încerca să pună în aplicare ideile tinerilor, atât din punct de vedere al administraţiei, cât şi al legislaţiei, pentru a dezvolta cât mai mult această structură.

Stejarel IONESCU

TIMM 2005

Începând cu data de 7 octombriem, Sala Sporturilor din Deva va fi gazda celei de-a III-a ediţii a târgului pentru Intreprinderile Mici şi Mijlocii, care va cuprinde o serie de manifestări conexe (simpozioane, instruiri, mese rotunde) care vor fi susţinute de specialişti în domeniu, menite să faciliteze accesul la informaţii privind începerea sau dezvoltarea afacerilor, surse de finanţare, piaţa forţei de muncă. Sunt aşteptate să participe instituţii publice, instituţii de asigurări, bănci, mass media.

Târgul are ca obiective promovarea spiritului antreprenorial, stimularea dezvoltării afacerilor din domeniul privat, facilitarea de contracte între potenţialii întreprinzători şi agenţii economici, precum şi îmbunătăţirea performanţelor economice şi tehnice ale IMM.

În aceeaşi perioadă, adică 7-9 octombrie 2005, şi în paralel cu TIMM, se va organiza şi cea de-a III-a ediţie a Târgului "Fabricat în judeţul Hunedoara", târg ce îşi propune promovarea produselor şi serviciilor din judeţul nostru.

Timp de trei zile, cei interesaţi de consultanţă privind serviciile unor firme din judeţ sau din ţară sunt aşteptaţi între orele 10.00-18.00 să ia contact cu produsele sau serviciile oferite de firmele de prestigiu.

Pentru informaţii mai detaliate, vă putem oferi câteva numere de telefon, sau adrese de e-mail: 0254-212924, fax 0254-218973 sau ccihd@mail.recep.ro sau cristi_solomon@yahoo.com

Mihaela Păunescu

Se compensează produsul de bază

Criza medicamentelor compensate şi-a găsit, spune Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, o soluţie!

De la 1 august, medicii au început să prescrie medicamentele compensate şi gratuite nu cu denumirile lor comerciale, ci cu sub forma denumirii comune internaţionale, precizând concentraţia şi forma de prezentare farmaceutică. Pacienţii au astfel libertatea de a alege între mai multe produse diferite, dar care au la bază aceeaşi substanţă activă şi sunt echivalente din punct de vedere al acţiunii terapeutice.

Farmaciştii sunt obligaţi ca, la cererea pacienţilor, să ofere informaţii despre preţurile tuturor medicamentelor disponibile, corespunzătoare denumirii comune internaţionale prescrise de medic. Asiguratul va putea opta, fie pentru produsul de bază, cel mai ieftin, care se vinde la preţul de referinţă şi care este compensat în proporţie de 50, 90 sau 100% (în funcţie de sublista de medicamente compensate pe care este înscris produsul respectiv), fie pentru un produs mai scump, caz în care va suporta în întregime diferenţa de preţ dintre cele două produse, cel de bază şi cel scump.

Farmaciile au obligaţia contractuală faţă de CNAS să aibă produsele de bază (cele mai ieftine) printre medicamentele echivalente. Dacă medicamentul dorit de asigurat nu există în farmacie, aceasta are obligaţia de a-l aduce, la cererea pacientului, în termen de maximum 12 ore (pentru bolile acute şi subacute), sau de 48 de ore (pentru bolile cronice). Noul sistem de prescriere va lărgi accesul asiguraţilor la medicamentele compensate şi gratuite şi, susţin conducătorii CNAS, nu este vorba de prescrierea unor medicamente ieftine în defavoarea unora mai scumpe, dar mai bune! Medicii vor putea prescrie pe aceeaşi reţetă medicamentele din subliste diferite (listele care cuprind medicamentele compensate, în funcţie de gradul de compensare), iar farmaciile vor putea ţine o evidenţă strictă a acestora.

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI DEVA PRIMĂRIA MUNICIPIULUI DEVA - COMPARTIMENTUL PRIVATIZARE

Conform prevederilor art.10, alin. 1 din Ordinul Administraţiei Publice nr. 275/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi şi în regim de închiriere, aducem la cunoştinţă celor interesaţi, operatori de taxi şi persoane fizice următoarele:

În data de 7 octombrie 2005 se va desfăşura procedura de atribuire a autorizaţiilor taxi, potrivit Legii 38/2003.

Dosarele cu solicitările de autorizaţii se vor primi în perioada 29 august 17 septembrie 2005 la Primăria Deva, centrul de Informare a Cetăţeanului, postul de lucru CIC2.

Se poţ depune dosare în limita următorului număr de autorizaţii ce vor fi acordate:

- 47 de autorizaţii taxi permanente pentru transport persoane, din care
- 47 de autorizaţii pentru operatori de transport.

b) 21de autorizaţii taxi permanente pentru transport bunuri, din care

- 7 autorizaţii pentru independenţi;
- 14 autorizaţii pentru operatori.

În cazul neocupării locurilor stabilite pentru operatori, se pot solicita locuri de către persoanele fizice din lista celor ce pot fi redistribuite.

Dosarul va cuprinde următoarele:

OPERATORUL DE TRANSPORT TAXI

- copie de pe Certificatul de înregistrare la Oficiul Comerţului a operatorului de transport ca agent economic, persoană juridică;
- declaraţie notarială din care să reiasă cota de participare a operatorului de transport şi a membrilor familiei în alte firme de transport de persoane în regim de taxi în municipiul Deva;
- copie de pe licenţa de transport pentru localitatea de sediu sau a exemplarului de serviciu al acesteia pentru o filială, sucursală sau punct de lucru pentru operatori din alt judeţ;
- copii ale licenţelor de execuţie pe vehicul pentru taxiurile care vor fi utilizate sub licenţă de transport sau sub exemplarul de serviciu al acesteia, după caz, valabilă pentru muncipiul Deva;
- copii de pe contractele individuale de muncă ale conducătorilor auto angajaţi, vizate de Inspectoratul Teritorial de Muncă;
- copii de pe atestatele profesionale ale conducătorilor auto angajaţi ca taximetrişti.

Operatorul de transport trebuie să facă dovada că are ca angajaţi proprii cel puţin atâţia conducători auto câte licenţe de execuţie deţine;

- copii de pe certificatele de înmatriculare ale autovehiculelor;
- dovada deţinerii legale a autovehiculului, în proprietate, închiriere sau leasing;
- dovada că toate taxiurile sunt deservite de un dispecer taxi, sub rezerva că după obţinerea autorizaţiilor taxi va prezenta o copie de pe contractul de deservire încheiat cu un dispecer taxi;
- recomandarea asociaţiei profesionale reprezentative de profil;
- certificat de plată a impozitelor şi taxelor către bugetul local;
- împuternicirea persoanei desemnate de către operator să răspundă de activitatea de taxi.

TAXIMETRISTUL INDEPENDENT

- copie de pe Certificatul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerţului şi copie de pe autorizaţia eliberată pentru executarea unei activităţi economice, potrivit Legii 507/2003;
- copie de pe licenţa taxi eliberată de către Agenţia Autorităţii Rutiere Române Hunedoara;
- copie de pe licenţa de execuţie pe vehicul pentru autovehiculul utilizat în proprietate sau cu contract de leasing, eliberată de Agenţia Autorităţii Române Hunedoara;
- copie de pe atestatul de pregătire profesională valabil;
- copie de pe certificatul de înmatriculare ale autovehiculului;
- dovada deţinerii legale a autovehiculului, în proprietate sau leasing;
- dovada vechimii în activitatea de taximetrie;
- recomandarea asociaţiei profesionale reprezentative de profil, care se va elibera gratuit;
- certificat de plată a impozitelor şi taxelor către bugetul local;
- dovada altor surse de venit (adeverinţă de salariu, cupon pensie, adeverinţă că solicitantul nu are alte venituri);
- la obţinerea autorizaţie taxi va prezenta o copie de pe contractul de deservire încheiat cu un dispecer taxi.

Informaţii suplimentare se pot solicita la Compartimentul Privatizare din cadrul Primăriei Deva, cam. 7.

Cu părintele Teofil despre Arsenie Boca

Părintele arhimandrit Teofil Părăian de la Mănăstirea Brâncoveanu, din Sâmbăta de Sus, s-a aflat la sfârşitul săptămânii trecute la Deva, unde a vorbit credincioşilor despre personalitatea părintelui Arsenie Boca, înmormântat la Prislop. Părintele Teofil s-a născut în satul Topârcea, de lângă Sibiu, în 1929. A făcut şcoala primară la Cluj şi Timişoara şi Facultatea de Teologie de la Sibiu. În anul 1953 a intrat în obştea monahală de la Sâmbăta şi a fost hirotonisit diacon de către mitropolitul Nicolae Bălan, în anul 1960. Apoi, în anul 1983, a fost hirotonisit preot de către Înalt Preasfinţia Sa, Antonie Plămădeală.

Mi s-a dat sugestia ca aici, cândva, să vorbesc despre părintele Arsenie fiindcă mi s-a spus nu-i destul de cunoscut în părţile acestea, deşi a acţionat cu reţinere, multă reţinere, în mănăstirea Prislop, din 1948 până în 1959, când a trebuit să plece din mănăstire datorită împrejurărilor de atunci. Ultimii 30 de ani i-a trăit îna afară de mănăstire, până în 1989, când a trecut la cele veşnice. Părintele Arsenie a intrat în mănăstire în '39, după ce a făcut teologia şi şcoala de belle-arte (pictură şi sculptură) şi după ce a făcut şi ceva studii de medicină pe timpul cât a fost student. A fost trei luni la Sfântul Munte Athos unde a cunoscut realităţile de acolo, de fapt a fost trimis la Athos de mitropolitul Nicolae Bălan care restaurase mănăstirea de la Sâmbăta. Mitropolitul Nicolae Bălan a vrut să aibă la Mănăstirea de la Sâmbăta vieţuitori cu pregătire teologică, din această înţelegere concepţia pe care a avut-o mitropolitul este călugăria".

Rugăciunea inimi

"Despre părintele Arsenie Boca eu am auzit pentru prima dată în 1949. Era la mine în sat un preot tânăr care avea pregătire teologică făcută la Chişinău. A fost şi profesor de religie un an în Sibiu, la liceu, şi după aceea a fost hirotonit preot şi în 1940 s-a aşezat în satul nostru. Părintele acesta se numea Ioan Opriş şi trăieşte la Blaj. El mi-a vorbit pentru prima dată despre părintele Arsenie şi m-a îndemnat spre viaţa călugărească şi mi-a zis că ar fi bine să mă întâlnesc cu părintele. Mai întâi i-am scris o scrisoare, o scrisoare bătută la maşină, atunci am învăţat să scriu la maşina de scris, şi am primit răspuns prin intermediari de la părinte în care îmi punea în atenţie rugăciunea cu care se mântuiesc călugării: "Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul". Aşa numea părintele rugăciunea isihastă".

Întâlnirea cu părintele Arsenie Boca

"La scurtă vreme am putut ajunge eu la Sâmbăta. Asta a fost în 30 august 1942. Era o zi de duminică, am ajuns acolo dimineaţa şi atunci l-am cunoscut pe părintele Arsenie. A doua zi, părintele m-a luat la spovedit şi mi-a pus în atenţie mai mult şi mai în amănunt rugăciunea cu care se mântuiesc călugării. Fiind duminică ziua în care am ajuns la mănăstire, l-am auzit pe părintele ţinând o predică. Mi-aduc foarte bine aminte, o predică cu trei idei principale. Era duminica în care s-a citit din Sfânta Evanghelie de la Matei pilda cu "Nunta fiului de împărat". Părintele Boca a vorbit despre o persoană ce s-a prezentat la nuntă, fără a avea haine de nuntă, pentru care a fost legat de mâini şi de picioare şi aruncat în întuneric. Părintele spunea că el însuşi s-a poticnit de multe ori de textul acesta. Spunea părintele că odată, cândva, şi-a văzut haina de nuntă murdară ca o spălătoare. Deci nu avea o haină de nuntă potrivită pentru nunta fiului de împărat. (Ştiţi că noi la slujbă, în Săptămâna Mare spunem: "Cămara ta Mântuitorule o văd împodobită şi îmbrăcăminte nu am ca să intru întrânsa, luminează haina sufletului meu, Dătătorule de Lumină şi mă mântuieşte"). Şi spunea părintele că era foarte preocupat să-şi curăţească haina de nuntă, că ar fi făcut orice, orice lucru bun, orice lucru greu, ca să ajungă să-şi curăţească haina murdară ca o spălătoare. Nu a spus ce a făcut anume, cum s-a nevoit, ce mijloace a folosit ca să-şi curăţească haina de nuntă, dar după o vreme nu a spus câtă vreme, nici ziua în care s-a întâmplat fiind călugăr la Sâmbăta, spunea părintele că a avut o vedenie".

Despre păcatele părintelui Boca

"Se făcea că era în Biserica Brâncoveanu, în trecerea dinspre pronaos spre naos, în partea strâmtorată a biserici. A văzut un copil care s-a ridicat de la pământ şi stătea în aer. Şi copilul acela arăta cu mâna înspre părinte. Atunci s-a uitat la el însuşi şi a văzut că haina despre care spusese că era murdară ca o spălătoare, acum era curată, cu o pată cam de o jumătate de metru, în rest era curată albă. Şi când a privit, i s-a descoperit că mai are un păcat care i se arată pe haină ca o pată şi încă un altul ce nu i se arăta pe haină. Şi atunci părintele s-a gândit care ar putea fi cel de al doilea păcat. Cât priveşte pe cel dintâi nu ne-a spus despre ce păcat era vorba. Despre al doilea păcat a spus că s-a gândit că ar putea să fie păcat aceea că, vorbind u copilul pe care l-a văzut în biserică stând în aer, a întâmpinat vedenia cu cuvântul "Doamne". Spunea părintele că cuvântul "Doamne" nu se întrebuinţează decât la Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul s-au la Persoanele Sfintei Treimi şi că toţi cei care zic "Doamne" la Maica Domnului greşesc. Aşa ceva nu se găseşte în nici o carte de rugăciuni aprobată de Biserica Ortodoxă. Asta a fost cea dintâi idee pe care a dezvoltat-o părintele în cuvântarea pe care a ţinut-o."

Să se cerceteze omul pe sine

"A doua idee a fost despre responsabilitatea preotului, a păstorului de suflete. A citit un text din Prorocia lui Ezechiel, acolo unde se spune că: Fiu al Omului, iată că te-am pus străjan, eşti dator să-i anunţi pe cei din cetate când vine prăpădul. Dacă o vei face şi ei nu te vor asculta, în ceea ce-i priveşte pe ei vor pieri, iar tu îţi vei mântui sufletul. Dacă însă nu le vei spune şi ei vor pieri, atunci sângele lor va fi cerut din palma ta şi tu eşti răspunzător de mântuirea lor. A treia idee pe care a expus-o părintele a fost în legătură cu împărtăşirea cu Sfintele Taine. Şi anume a spus părintele că Sfântul Apostol Pavel, în Epistola Întâia către Corinteni, la sfârşitul capitolului 11, a zis: Să se cerceteze omul pe sine şi numai aşa să mănânce din această pâine şi să bea din acest pahar, că cine mănâncă şi bea cu nevrednicie, mănâncă şi-şi bea sieşi osânda. Şi de aceea printre noi sunt mulţi slabi şi bolnavi. Era pentru prima dată când mă întâlneam cu textul acesta. Aveam pe atunci treisprezece ani şi jumătate".

În mintea strâmbă şi lucrul drept se strâmbă

"Aş putea spune că şcoala mea în legătură cu părintele Arsenie Boca a început cu această predică. Am învăţat eu personal despre haina de nuntă, despre trebuinţa de a avea o haină de nuntă, despre faptul că din haină murdară poţi să faci haină curată, cu ajutorul lui Dumnezeu care îţi luminează haina sufletului. Am reţinut responsabilitatea pe care o are păstorul de suflete când e vorba să fie îndrumător al oamenilor şi am învăţat despre trebuinţa de a căuta să ai vrednicia cuvenită şi să te împărtăşeşti cu Sfintele Taine. Aceasta a fost începutul şcolii Sfântului părinte pentru mine şi aceasta a fost prima mea legătură cu părintele Arsenie Boca. De la părintele Arsenie Boca au rămas nemuritoare mai multe vorbe de duh: "Nu toţi cei din lume se prăpădesc, nici toţi cei din mănăstire se mântuiesc. Teologie pot face şi păgânii, ea se face cu inima şi nu cu mintea. Nu toţi cei care îmbracă haina călugărească se numesc călugări, mulţi dintre aceştia sunt umeraşe pentru haine. Pentru a fi un preot bun trebuie să ai înţelegere pentru neputinţa omenească. În mintea strâmbă şi lucrul drept se strâmbă"

A consemnat Stejărel IONESCU

A început anul nou bisericesc

Luna lui septembrie stă sub semnul începuturilor.

După mica vacanţă mare, demarează sub lumina reflectoarelor un nou an: şcolar, parlamentar, şi, nu în ultimul rând, bisericesc, acesta din urmă fiind nu mai puţin luminat, dar nu de reflectoare.

Puţini cunosc tradiţia bisericii, moştenită din iudaism, de a pune data de 1 septembrie sub semnul începutului de an, a începutului de lume, a renaşterii spirituale. Potrivit celor două religii monoteiste, la această dată Dumnezeu a început crearea lumii, respectiv, pentru creştini, Mântuitorul Hristos a început opera de propovăduire a Evangheliei şi de răscumpărare a lumii din uzura învechirii în cele rele.

Şi întrucât creştinul nu poate concepe noţiunea de înnoire spaţio-temporală decât ca pe o evoluţie firească spre îndumnezeire, spre veşnicie, noul an bisericesc nu poate fi pentru noi decât un prilej de meditaţie la greşelile trecutului în vederea nerepetării lor.

Cât despre greşeli, ispite, sminteli, fostul an bisericesc a fost, din păcate, unul cum nu se poate mai bogat. Să ne înţelegem: greşelile nu ţin de esenţa Bisericii, instituţie divino-umană, „una, sfântă, sobornicească şi apostolească" ci de latura umanului, de prea multe ori supus slăbiciunilor.

Numai asumându-ne cu nefăţarnică luciditate greşelile trecutului vom deveni mai înţelepţi în faţa contemporaneităţii. Iar dacă sub aspect economico-politic nu prea avem motive de laudă, cultura şi spiritualitatea ortodoxă ne compensează din plin zestrea naţională cu care ne vom înfăţişa la marea judecată a istoriei. Dacă însă nu vom şti să facem publicitate normalităţii, etosului pozitiv ortodox, vom fi înghiţiţi de senzaţionalul-excepţie care de asaltează cu neruşinată insistenţă.

Cazurile mediatice prezentând aspecte exotice din viaţa Bisericii au ţinut capul de afiş al rubricilor de senzaţie, trecând dincolo de graniţele ţării: primul ex-preot-călugăr care şi-a mărturisit public sexualitatea „inversă", faimoasa „exorcizare" (termenul ţine de vocabularul catolic) de la Mănăstirea Tanacu, asasinarea Fratelui Roger de la Taize de către o română ce dorea „să atragă atenţia asupra sa".

Dacă cel puţin în acest din urmă caz, diagnosticul psihiatric a fost stabilit cu certitudine, nu ne rămâne decât să ne punem întrebarea firească: „de ce tocmai nebunii noştri fac senzaţie?".

Răspunsul ni-l dă Mântuitorul: „cel care se înalţă pe sine se va smeri, iar cel care se smereşte se va înălţa..." Cel mai adesea mândria afirmării de sine cu orice preţ în locul afirmării lui Hristos este semn evident de slăbiciune a minţii.

Nu întâmplător anul bisericesc debutează cu sărbătoarea Naşterii Maicii Domnului (8 septembrie), pentru a se încheia cu Adormirea Maicii Domnului (15 august), model de smerenie, jertfă şi acceptarea misiunii dumnezeieşti la care a fost chemată. Păstrând proporţiile, fiecare creştin este chemat ca, urmând exemplul Fecioarei Maici, să fie un zămislitor de smerenie prin care se va mântui lumea în care ne trăim temporar destinul veşnic. Smerenia este răspunsul pe care ortodoxia îl dă nebuniei devastante de a domina cu orice preţ lumea. Iar smerenia noastră este Hristos, cel care a biruit lumea.

Prof. Bogdan-Gabriel Niţu

Visul care pogoară din credinţă

Biserica de la poalele Parângului

Sărbătoarea Naşterii Sfintei Fecioare Maria a avut anul acesta o semnificaţie aparte pentru momârlanii din Maleia, o zonă a municipiului Petroşani nu prea favorizată de istorie. Momentul a fost marcat de inaugurarea unei ctitorii spirituale, o splendidă biserică pentru cei aproape o mie de credincioşi care vor avea de acum înainte un loc de închinăciune şi de preacuvincioasă reculegere în faţa celor sfinte.

Biserica „Naştera Sfintei Fecioare Maria" a fost construită prin grija Fundaţiei „Maria", condusă de fostul prefect şi om de afaceri Aurelian Serafinceanu, cu ajutorul unor sponsori de suflet, în memoria mamei sale care l-a crescut cu greu aici şi pentru a mulţumi peste timp în acest mod celor care i-au primit cu bunătate creştinească pe bunicii săi, refugiaţi în anul 1944 din Cernăuţi şi cărora comunitatea locală le-a dăruit chiar şi o bucată de pământ. Sărbătoarea a fost onorată de un sobor de preoţi din rândurile cărora nu a lipsit preotul Gheorghe Chisăliţă din Bucovina de Nord, unul dintre cei care pun credinţa şi românitatea mai presus de orice în aceste teritorii strămoşeşti atât de bătute de soartă.

Vicisitudinile istoriei şi credinţa, două realităţi ce şi-au pus amprenta şi au transformat lumea, şi-au luat revanşa peste timp, în-truchipând continuitatea în această biserică pe care Aurelian Serafinceanu a visat-o dintotdeauna, poate încă din timpul din care bogăţia sa sufletească o depăşea cu mult pe cea materială.

Nou lăcaş de rugăciune pentru credincioşii ortodocşi

Fie că vremurile sunt bune sau grele, românul găseşte întotdeauna calea de a comunica sufleteşte cu Tatăl Ceresc. Cu ochii închişi, cu palmele împreunate, el îşi lasă sufletul să pornească în căutarea mântuirii pentru greşelile de pe astă lume. În intimitatea casei, uneori, sau de obicei, în Casa Domnului, la biserică, alături de întreaga obşte, rugăciunea ridicată cu credinţă aduce mulţumire pentru împlinirea dorinţelor sau tămăduieşte durerile adânci ale sufletului. Necazul începe atunci când obştea nu are o biserică în care să se roage, ori biserica este neîncăpătoare pentru numărul mare al credincioşilor. Ei bine, aşa s-a întâmplat în comunitatea ortodoxă românească de pe Maleia, în lungul drumului ce pleacă din Petroşani înspre intrarea pe poarta turistică a Munţilor Parâng. Biserica momârlanilor de pe Maleia, cu hramul Sfântului Nicolae, una dintre cele mai vechi din Valea Jiului, atestată documentar de o inscripţie de pe clopot la anul 1792, dar mai veche, după credinţa preotului paroh Dimitrie Jura, se află într-o stare nu prea bună şi nici nu mai face faţă numărului mare al credincioşilor. Nevoia unui nou lăcaş de rugăciune s-a făcut aici simţită cu ani în urmă, dar construcţia unei noi biserici a început doar în toamna anului 2003. Pe malul firului de apă, pe o postată de pământ dăruită de Marina şi Dumitru Gălăţan, Fundaţia Creştină Sfânta Maria Valea Jiului a demarat în urmă cu doi ani construcţia bisericii cu hramul Naşterea Sfintei Fecioare Maria, ca loc de închinăciune pentru întreaga comunitate de 700 de suflete de pe Maleia. Parohia păstorită de părintele Dimitrie Jura avea până acum trei biserici, în obştile de la Jieţ, Popi şi Maleia, aşa că noua biserică este a patra în care va sluji părintele. Aflat încă din 1978 în mijlocul credincioşilor, părintele va con-tinua, după sfinţirea bisericii Naşterea Sfintei Fecioare Maria, să slujească prin rotaţie Sfânta Liturghie în toate cele trei comunităţi. Vechea biserică de pe Maleia va lăsa locul celei noi pentru înălţarea rugăciunilor. Credincioşii vor mai deschide uşile bisericii doar pentru slujba din prima zi a Sfintelor Paşti, zi când, potrivit unui obicei al locului, al cărui început se pierde în negura timpurilor, ei merg la mormintele strămoşilor aflate în curtea bisericii şi dau de pomană pentru odihna celor duşi căni, farfurii, linguri, ouă înroşite şi caş.

Naşterea Sfintei Fecioare Maria

... în Palestina, în oraşul Nazaret, trăia un om ce se chema Ioachim şi soţia lui, Ana. Aceştia erau drepţi şi făceau numai fapte bune, fiind de neam cinstit şi împărătesc. Dar erau foarte mâhniţi pentru că nu aveau copii. Iar în acea vreme cei ce nu aveau copii erau socotiţi ca oameni urgisiţi de Dumnezeu şi blestemaţi. Într-una din zile, ducând ei darul la biserică, preotul i-a înfruntat cu cuvinte aspre, tocmai că nu aveau copii. Supărat, Ioachim s-a dus pe un munte să se roage, iar Ana s-a dus acasă şi, aşezându-se în grădină, făcea milostenii şi se ruga lui Dumnezeu, căruia i-a făgăduit că dacă îi va dărui un fiu, îl va da pe acela Sfintei Biserici, ca să slujească pururea lui Dumenzeu. Dumnezeu le-a auzit rugăciunile şi l-a trimis pe Arhanghelul Gavril la Ioachim în munte ca să-i spună: "Bucură-te Ioachine şi te veseleşte că am venit să-ţi vestesc că vei avea o fiică ce va naşte în feciorie pe Împăratul lumii, Dumnezeu. Deci lasă întristarea şi amărăciunea sufletului tău şi te du la casa ta, că a auzit Dumnezeu rugăciunea ta".După nouă luni, Ana a născut o fiică, iar acesteia i-a pus numele Maria, care înseamnă Împărăteasa.

Fundaţia Creştină Sfânta Maria Valea Jiului

La iniţiativa domnului dr. ing. Aurelian Seranfinceanu, în urmă cu aproape trei ani luat fiinţă la Petroşani Fundaţia Creştină Sfânta Maria. Încă de la început, fondatorii acesteia şi-au propus să ajute oamenii din zonă prin acordarea de asistenţă, protecţie şi sprijin material persoanelor defavorizate social; sprijinirea învăţământului, sănătăţii, culturii şi cultelor, educaţiei şi sportului; dezvoltarea turismului în Valea Jiului, ca alternativă la activitatea monoindustrială. Intenţiile bune s-au transformat repede în fapte, atunci când fundaţia a acordat ajutoare unor copii orfani şi unor familii nevoiaşe din Valea Jiului şi Cernăuţi (Ucraina) şi când a demarat lucrările de construcţie la biserica ortodoxă cu hramul Naşterea Sfintei Fecioare Maria, situată în zona Maleia a municipiului Petroşani. Păstrând stilul tradiţional al bisericilor ortodoxe, noua biserică de pe Maleia a crescut cu fiecare zi în care meşterii au trudit la zidăria ori turlele sale, astfel că, în ziua de Sfânta Maria Mică a anului 2005, aceasta poate primi binecuvântarea din partea unui sobor de preoţi.

» **Daniel MARIŞ**

